

AZ ÖRÖMÜZENET JÁNOS SZERINT

I.

János1.1. Kezdetben volt az Ige (a Szó) és az Ige Isten felé irányít(ó volt) és Isten volt az Ige.

János1.2. Ez kezdetben az Isten felé mutatott.

János1.3. A Mindenség általa (Rajta keresztül) lett és nála nélkül (Tőle különválasztva) semmi sem lett, ami lett.

János1.4. Őbenne élet volt és az élet volt az emberek fénye

János1.5. és a fény a sötétben ragyog (világít) és a sötétség azt nem tartóztatta fel.

János1.6. Megjelent (támadt) egy ember, akit Isten küldött, akinek János volt a neve.

János1.7. Ez tanú(bizony)ságtételre jött, hogy tanúskodják a fényről, hogy mindenki higgyn általa.

János1.8. Nem ő volt a fény, hanem (jött), hogy tanú(bizony)ságot tegyen a fényről.

János1.9. Az igazi fény már eljött a világba és fénybe borított minden embert.

János1.10. A világban volt és a világ általa (Rajta keresztül) lett, de a világ Őt nem ismerte (fel).

János1.11. A sajátjába jött, de az övéi nem fogadták be Őt,

János1.12. de akik befogadták Őt, azoknak hatalmat adott, hogy Isten gyermekeivé legyenek, azok, akik az Ő nevében hisznek,

János1.13. akik nem vérből, sem a (hús)test akaratából, sem férfi akaratából, hanem Istenből (szü)lettek

János1.14. és az Ige (hús)testté lett és itt sátorozott miközöttünk és szemléltük dicsőségét, mint aki az Atya egyszülötte, tele kegyelemmel és való(igaz)sággal.

János1.15. János tanú(bizony)ságot tett Róla és kiáltott, (ezt) mondta: ez volt az, akit mondtam, hogy utánam jön, aki megelőzött, mert előbb volt, mint én.

János1.16. Mert az Ő teljességéből mi mindnyájan kaptunk, mégpedig kegyelmet kegyelemre,

János1.17. mert a törvényt Mózes által adták, a kegyelem és a való(igaz)ság Jézus Krisztus által valósult meg,

János1.18. Istent senki sem látta soha, az egy(született) Isten, aki az Atya ölé(ke)n van, Ő nyilatkozta ki

János1.19. és ez a János tanú(bizony)ságtétele, amikor a zsidók Jeruzsálemből papokat és lévitákat küldtek hozzá, hogy megkérdezzék őt: te ki vagy ?

János1.20. és megvallotta és nem tagadta és megvallotta, hogy: én nem vagyok a Krisztus

János1.21. és megkérdezték őt: mi (vagy) tehát ? te Illés vagy ? és (ezt) mondta: nem vagyok. A próféta vagy te ? És válaszolt: nem !

János1.22. tehát (ezt) mondták neki: ki vagy ? hogy választ adjunk azoknak, akik küldtek minket, mit mondasz magad felől ?

János1.23. Én egy (segély)kiáltó hang vagyok a pusztában: egyengessétek az Úr útját, amint Ézsaiás, a próféta megmondotta

János1.24. és a küldöttek a farizeusok közül valók voltak

János1.25. és megkérdezték Őt és (ezt) mondták neki: miért merítesz vízbe hát, ha nem te vagy a Krisztus, sem Illés, sem a próféta ?

János1.26. Válaszolt nekik János, (ezt) mondta: én vízbe meríték be, de köztetek áll, akit ti nem ismertek,

János1.27. Ő utánam jön, akinek nem vagyok én méltó, hogy megoldozzam a sarusziját.

János1.28. Ezek Betániában történtek a Jordánon túl, ahol János a (víz)bemerítést végezte.

János1.29. Másnap látta János Jézust maga felé közeledni és (ezt) mondta: lám, (nézd) az Isten báránya, aki magára veszi a világ bűnét !

János1.30. Ő az, akiről én (azt) mondtam, utánam jön egy férfiú, aki megelőzött engem, mert előbb volt nálam

János1.31. és én nem ismertem Őt, de hogy kijelentessék Izraelnek, azért jöttem én a vízbe(n be)meríteni

János1.32. és így tanúskodott János, (ezt) mondta: láttam, hogy a Szellem, mint egy galamb leszállt az égből és rajta maradt,

János1.33. én nem ismertem Őt, hanem aki elküldött engem vízbe(n be)meríteni, az mondta nekem: akire látod a Szellemet leszállni és rajta marad, Ő az, aki Szent Szellemben merít be

János1.34. és én láttam és tanú(bizony)ságot tettem, hogy ez az Isten Fia.

János1.35. Másnap ismét ott állt János és tanítványaiból kettő

János1.36. és rátekintett az arra sétáló Jézusra, (ezt) mondta: lám, (nézzétek): az Isten Báránya !

János1.37. és amikor meghallotta két tanítványa e szólást, nyomába szegődött Jézusnak.

János1.38. Hátrafordult pedig Jézus és meglátta, hogy követik, (ezt) mondta nekik: mit kerestek ? ők pedig mondták neki: Rabbi (ami azt jelenti: Tanítómester), hol van az (állandó) lakhelyed (maradandó szállásod) ?

János1.39. Ő (ezt) mondta nekik: jöjjetek és meglátjátok. Elmentek tehát és megtudták, hol lakik, nála is maradtak aznap, volt pedig mintegy tíz óra.

János1.40. András, a Simon Péter testvére volt az egyik, a kettő közül, aki hallotta (ezt) Jánostól és követte Őt,

János1.41. Ő először a saját testvérével, Simonnal találkozott és megmondta neki: megtaláltuk a Messiást (ami azt jelenti: Krisztus azaz Fölkent)

János1.42. és Jézushoz vezette őt, amikor rátekintett Jézus (ezt) mondta: te vagy Simon, a János fia, téged Kéfásnak hívnak majd (ami megmagyarázva: Petrosz azaz Kőszikla)

János1.43. Másnap Jézus Galileába akart menni és találkozott Fülöppel és (ezt) mondta neki Jézus: kövess engem !

János1.44. Fülöp pedig Betszaidából való volt, András és Péter városából,

János1.45. Fülöp találkozott Natánáellel és (ezt) mondta neki: akiről írt Mózes a törvényben és a próféták, megtaláltuk Jézust: a József fiát, a Názáretből valót

János1.46. és (ezt) mondta Natánáel: Názáretből jöhet-e (lehet-e) valami jó ? (ezt) mondta neki Fülöp: jöjj és lásd meg !

János1.47. Amikor Jézus a hozzá közeledő Natánáelt meglátta (ezt) mondta róla: lám (nézd) egy igazán izraelita, akiben nincs csalárdság !

János1.48. (Ezt) mondta neki Natánáel: honnan ismered engem ? válaszul Jézus (ezt) mondta: mielőtt Fülöp hívott, a fügefafa alatt láttalak téged.

János1.49. Ezt válaszolta neki Natánáel: Rabbi, te vagy az Isten Fia, te vagy Izrael királya !

János1.50. válaszolt Jézus és ezt mondta neki: mivelhogy ezt mondtam neked, láttalak téged a fügefafa alatt, hiszel ? ezeknél nagyobbakat fogsz látni

János1.51. és ezt mondta neki: Ámen, Ámen, mondom néktek, látni fogjátok a felnyílt eget és Isten angyalait (hírvivő követeit), amint fölszállnak és leszállnak az Emberfiára.

2.

János2.1. És a harmadik napon menyegző lett a galileai Kánában, ott volt Jézus anyja is.

János2.2. Meghívták pedig Jézust és tanítványait is a menyegzőbe,

János2.3. és amikor fogytán volt a bor így szólt Jézus anyja Hozzá: nincs boruk !

János2.4. Jézus ezt mondta neki: mi ez nekem és neked, asszony ? Még nem jött el az én óráim.

János2.5. Ezt mondta az anyja a felszolgálóknak: bármit mond néktek, tegyétek meg !

János2.6. Volt pedig ott hat vizes kőkorsó, a zsidók tisztálkodására odatéve, belefért mindegyikbe két-három mérő (víz).

János2.7. Jézus ezt mondta nekik: töltsétek meg a vizeskorsókat vízzel. Meg is töltötték őket színgig (felső karimájáig)

János2.8. és mondta nekik: merítsetek most, és vigyetek a násznagynak, ők meg vittek,

János2.9. amint pedig megízlelte a násznagy a borra lett vizet és nem tudta, honnan van, de a felszolgálók tudták, akik a vizet merítették, előszólította a vőlegényt a násznagy,

János2.10. és mondta neki: minden ember először a kitűnő (az eszményi jó) bort adja fel, és miután megittasodtak (megrészedtek), akkor a silányabbat, te a kitűnő (az eszményi jó) bort mostanáig (a jelenre) tartogattad.

János2.11. Ezt tette Jézus a jelek kezdetéül a galileai Kánában és ezzel kinyilvánította (láthatóvá tette) dicsőségét és hittek benne a tanítványai.

János2.12. Ezután lement Kapernaumba Ő és anyja, testvérei és tanítványai és ott maradtak néhány napig

János2.13. és közel volt a zsidók húsvétja (pászkája) és Jézus felment Jeruzsálembe

János2.14. ott találta a templomépületben azokat, akik ökröket, juhokat és galambokat árultak és a pénzváltókat ott ülve,

János2.15. és korbácsot csinált kötelekből és kihaj(i)totta mindnyájukat a templomépületből a juhokat és az ökröket, a nyerészkedők pénzét kiöntötte (szétszórta) és asztalaikat feldöntötte (felforgatta)

János2.16. és a galambárosoknak ezt mondta: vigyétek el ezeket innen, ne tegyétek az én Atyám házát vásárcsarnokká !

János2.17. akkor eszébe jutott a tanítványainak, hogy meg van írva: a házadért való buzgóság emészt engem,

János2.18. válaszoltak tehát a zsidók, ezt mondták neki: micsoda jelet mutatsz nekünk, hogy ezeket teszed?

János2.19. válaszolt Jézus és ezt mondta nekik: bontsátok le ezt a templomot és három nap alatt felállítom azt

János2.20. ezt mondták erre a zsidók: negyvanhat esztendeig épült ez a templom és te három nap alatt felállítod azt ?

János2.21. de Ő a saját testének templomáról mondta ezt

János2.22. amikor tehát életre kelt a halottak közül, visszaemlékeztek a tanítványai, hogy ezt megmondta. Hittek is az Írásnak és az Igének, amelyet Jézus mondott.

János2.23. Amint pedig Jeruzsálemben volt húsvétkor az ünnepen, sokan hittek nevében, figyelve a jeleket, amelyeket tett,

János2.24. de maga Jézus nem bízta magát rájuk, mivel ismerte mindnyájukat

János2.25. és mivelhogy nem volt szüksége arra (nem szorult rá), hogy valaki tanú(bizony)ságot tegyen az emberről, mert Ő (maga) tudta, mi volt az emberben.

3.

János3.1. Volt pedig egy Nikodémus nevű ember a farizeusok közt, a zsidók főembere (vezetője),

János3.2. ez eljött Jézushoz éjjel és ezt mondta neki: Rabbi, tudjuk, hogy Istentől jöttél tanítómesterül, mert senki sem tehet (nem képes, nincs hatalmában, hogy tegye) ilyen jeleket, amelyeket te teszel, csak ha az Isten van veled,

János3.3. válaszolt Jézus és ezt mondta neki: Ámen, Ámen mondom neked, ha valaki nem lesz újjá (nem származik fentről), nem láthatja meg (nem képes felfogni) az Isten Királyságát (királyi uralmát),

János3.4. így szólt hozzá Nikodémus: hogyan képes egy ember világra jönni, aki öreg ? netán képes az anyja méhébe (hasürebe) még egyszer (ismét, másodszor) bemenni és világra jönni ?

János3.5. Jézus válaszolt: Ámen, Ámen mondom neked, ha valaki nem származik (lesz) netán vízből és Szellemből, nem képes bemenni Isten Királyságába,

János3.6. ami hústestből van nemzve (amit hústest hoz létre), hústest az, ami Szellemből jön létre, szellem az.

János3.7. Nehogy csodálkozz azon, hogy ezt mondtam: újjá kell lennetek (nektek fentről kell származnotok).

János3.8. A Szellem ahol akar, ott fuvall és a hangját hallod, de nem tudod, honnan jön és hová tart, így van mindenki, aki Szellemből származott (lett),

János3.9. Nikodémus válaszolt és ezt mondta neki: hogyan képesek ezek létrejönni (hogyan lehet meg ez) ?

János3.10. Jézus válaszolt és ezt mondta neki: te Izrael tanítómestere vagy és ezeket nem tudod ?

János3.11. Ámen, Ámen mondom neked, hogy amit tudunk, azt szóljuk, és amit látunk, arról teszünk tanú(bizony)ságot és a mi tanú(bizony)ságtételünket nem fogadjátok el.

János3.12. Ha a földi dolgokat mondtam néktek, és nem hiszitek, hogyan hiszitek, ha majd ez égben levőket mondom ?

János3.13. és senki sem jutott az égbe, csak az, aki az égből szállt le, az Emberfia,

János3.14. és ahogyan Mózes fölemelte a kígyót a pusztában, úgy kell az Emberfiának felemeltetnie,

János3.15. hogy mindenki, aki hívő (hithű) lesz Benne, világekorszakra szóló élet birtokosa legyen,

János3.16. mert úgy (oly módon) szereti az Isten a világot /a világrend(sze)r(t)t/, hogy az egyetlen világra jött Fiát adta, hogy mindenki, aki hívő (hithű) lesz Benne, nehogy elveszen (elpusztuljon), hanem birtokosa legyen a világekorszakra szóló (aioni) életnek,

János3.17. mert nem azért küldte Isten a Fiút a világba, hogy elítélje a világot, hanem hogy üdvözítse (megmentse, megtartsa) a világot Általa (Rajta keresztül).

János3.18. Aki hívő lesz (hithűségbe jut) nem kerül ítéletre, aki (netán) nem hisz, (nem lesz hű) már ítélet alá esett, mivelhogy nem hitt (hűn) a világra jött Isten egyetlen Fiának nevében.

János3.19. Ez pedig az ítélet, hogy a fény eljött a világba, és az emberek inkább szerették a sötétséget, mint a fényt, mert a műve(lete)ik gonoszak voltak.

János3.20. Mert mindenki, aki romlott dolgokat cselekszik, gyűlöli a fényt és nem jön ki a fényre, hogy napfényre ne kerüljenek tettei /műve(lete)i, dolgai/,

János3.21. aki azonban a való(igaz)ságot teszi, kimegy a fényre, hogy nyilvánvalókká legyenek a tettei /műve(lete)i/, hogy Istenben tette őket,

János3.22. ezek után Jézus és a tanítványai Júdea földjére mentek és ott tartózkodott velük és (víz)bemerített,

János3.23. de János is (víz)bemerített Ainonban, Szálem közelében, mivelhogy ott sok víz volt és odamentek és bemerítkeztek,

János3.24. mert János még nem volt börtönbe vetve,

János3.25. vita(tkozás) támadt tehát János tanítványai és egy zsidó között a tisztulás felől

János3.26. és Jánoshoz mentek és ezt mondták neki: Rabbi, aki veled volt a Jordánon túl, akiről te tanú(bizony)ságot tettél, lám! ez bemerít és mindenki tódul hozzá,

János3.27. válaszul János ezt mondta: semmit sem kaphat az ember, ha csak nem az égből adták neki,

János3.28. ti magatok vagytok a tanúim (tanúságtevőim), hogy megmondtam: nem én vagyok a Krisztus, hanem hogy előfutár (küldött) vagyok Őelőtte.

János3.29. Akié a menyasszony, az a vőlegény, a vőlegény barátja pedig, aki ott áll és hall(gat)ja őt, örömmel örül a vőlegény hangjának, ez az örömöm tehát betel(jesedet)t.

János3.30. Neki növekedni kell, nekem pedig kisebbednem.

János3.31. Aki felülről jön, mindeneknek fölötte van, aki a földből való, az földi (földhözragadt) és a földiekről szól: aki az égből jön, mindeneknek fölötte van,

János3.32. amit látott és hallott, arról tesz tanú(bizony)ságot és az ő tanú(bizony)ságtételét senki sem fogadja el,

János3.33. aki elfogadja a tanú(bizony)ságtételét, megpecsételte, hogy az Isten való igaz.

János3.34. Mert akit az Isten küldött, az Isten beszédeit szólja, mert Isten nem mértékkal adja a Szellemet.

János3.35. Az Atya szereti a Fiút és mindent a kezébe adott.

János3.36. Aki hisz a Fiúban, korszakra szóló élet birtokosa, aki pedig nem enged a Fiúnak, nem lát életet, hanem az Isten haragja marad rajta.

4.

János4.1. Amint tehát megtudta az Úr, hogy a farizeusok meghallották, hogy Jézus több tanítványt szerez és merít (víz)be, mint János,

János4.2. bár Jézus maga nem merített (víz)be, hanem csak a tanítványai,

János4.3. elhagyta Júdeát és elment ismét Galileába.

János4.4. Keresztül kellett pedig mennie Szamarián,

János4.5. megérkezett tehát egy szamariai városba, amelyet Szikárnak mondanak, közel ahhoz a térséghez, melyet Jákób fiának, Józsefnek adott,

János4.6. ott pedig volt egy forrás, a Jákóbé. Jézus tehát, elfáradva az utazástól, leült úgy, ahogy(an) volt a forrásnál: mintegy hat óra volt.

János4.7. Jött Szamariából egy asszony vizet meríteni, ezt mondta neki Jézus: adj nekem innom !

János4.8. a tanítványai ugyanis elmentek a városba, hogy ennivalót vásároljanak,

János4.9. ezt mondta neki a szamariai asszony: hogyan van az, hogy te zsidó létedre tőlem, aki szamariai asszony vagyok, inni kérsz ? mert a zsidók nem érintkeztek (társalogtak) a szamariaiakkal, (nem használtak egy edényt).

János4.10. Válaszolt Jézus és (ezt) mondta neki: ha ismernéd Istennek az ajándékát, és azt, hogy ki az, aki mondja neked: adj nekem innom, te kérted volna Őt és élő vizet adott volna neked,

János4.11. (ezt) mondta neki: Uram, még merítövödröd sincs, és a kút mély, honnan vennéd hát az élő vizet ?

János4.12. talán te nagyobb vagy a mi atyánknál, Jákóbnál, aki nekünk e kutat adta és Ő maga is ebből ivott, fiai is, nevelt jószágai is ?

János4.13. Válaszolt Jézus és ezt mondta neki: mindenki, aki ebből a vízből iszik, újra megszomjazik,

János4.14. de aki abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, többé nem szomjazik meg a világekorszakokon át, hanem az a víz, amelyet én adok neki, benne oly víznek forrásává válik, amely világekorszakra szóló életbe szökellik,

János4.15. így szólt hozzá az asszony: Uram, add nekem azt a vizet, hogy meg ne szomjúhozzam és ne jöjjek ide meríteni.

János4.16. Mondta neki Jézus: menj, hívd (szólítsd) a férjedet és jöjj ide !

János4.17. válaszolt az asszony és (ezt) mondta: nincs férjem: (ezt) mondta neki Jézus: (eszményi) szépen mondtad, hogy: nincs férjem,

János4.18. mert őt férjed volt, de akid most van, az nem a férjed, ezt való(igazá)ban mondtad.

János4.19. Mondta neki az asszony: Uram, ahogy látom próféta vagy te.

János4.20. A mi atyáink ezen a hegyen imádták az Istent és ti (azt) mondjátok, hogy Jeruzsálemben van az a hely, ahol imádni kell.

János4.21. Ezt mondta neki Jézus: higgy nekem, asszony, hogy eljön az óra, amikor sem ezen a hegyen, sem Jeruzsálemben nem imádjátok az Atyát.

János4.22. Ti azt imádjátok, amit nem ismertek (tudtok), mi azt imádjuk, amit ismerünk (tudunk), mivelhogy az üdvösség (megmentés) a zsidók közül ered (származik),

János4.23. de eljön az óra, és az (már) most van, amikor az igazi (valódi) imádók szellemben és való(igaz)ságban imádják az Atyát, mert az Atya is ilyeneket keres magának imádóiu.

János4.24. Szellem az Isten, és azoknak, akik Őt imádják, szellemben és való(igaz)ságban kell imádniok.

János4.25. Mondta neki az asszony: tudom, hogy Messiás jön, akit Krisztusnak (Felkentnek) mondanak és amikor az eljön, hírül ad nekünk minden(eke)t,

János4.26. (ezt) mondta neki Jézus: én vagyok az, aki veled beszélek

János4.27. és éppen ekkor jöttek vissza a tanítványai és csodálkoztak, hogy asszonnyal szó(ba ál)lt, mindazáltal egyik sem mondta: mit keresel ? vagy: mit állsz szóba (szólsz) vele ?

János4.28. Otthagytta tehát a vizeskorsaját az asszony és elment a városba és mondta az embereknek:

János4.29. Jertek ide, lássatok egy embert, aki megmondott nekem mindent, amit tettem, (vajon) nem ez-é a Krisztus ?

János4.30. Kimentek tehát a városból és odamentek hozzá.

János4.31. Közben kér(lel)ték Őt a tanítványok, (ezt) mondták: Rabbi, egyél !

János4.32. Ő pedig (ezt) mondta nekik: van nekem eledelem, amiről ti nem tudtok.

János4.33. Mondták tehát a tanítványok egymásnak: netán valaki hozott neki enni ?

János4.34. Jézus ezt mondta nekik: az én eledelem az, hogy tegyem annak akaratát, aki elküldött engem és bevégezzem az Ő munkáját (művét).

János4.35. Nem ti mondjátok-é, hogy még négy hónap és jön az aratás ? Lám, (azt) mondom nektek, emeljétek fel szemeiteket és szemléljétek meg a földterületeket (térseégeket), hogy már fehérek az aratásra,

János4.36. az arató már most megkapja a bérét, és összegyűjti termését a világkorszakra szóló életre, hogy a magvetővel együtt örüljön az arató is,

János4.37. mert ebben igaza van a közmondásnak (az a szó igaz), hogy más a magvető, és más az arató.

János4.38. Én aratni küldtelek titeket, azt, amit nem ti műveltetek meg (fáradtatok) mások fárad(oz)tak és ti azok fáradozásába jöttetek (léptetek be).

János4.39. Abból a városból pedig sokan hittek Őbenne a szamaritánusok közül a tanú(bizony)ságtevő asszony szavára, hogy: "mindent megmondott nekem, amit tettem".

János4.40. Amint tehát odaér(kez)tek hozzá a szamaritánusok, kér(lel)ték, hogy maradjon náluk, és ott maradt két napig

János4.41. és sokkal többen hittek az Ő szavának,

János4.42. az asszonynak meg (azt) mondták, hogy: most már nem a te szólásodra hiszünk, mert magunk hallottuk és tudjuk, hogy ez való(igazá)ban a világ Megmentője (Üdvözítője).

János4.43. Két nap múlva pedig kiment onnan Galileába,

János4.44. mert maga Jézus tett tanú(bizony)ságot, hogy a prófétának a saját hazájában nincs becsülete.

János4.45. Amikor tehát Galileába érkezett, szívesen fogadták őt a galileabeliek, akik mindent láttak, amit tett Jeruzsálemben az ünnepen, mert ők maguk is feljöttek az ünnepre,

János4.46. tehát elment ismét a galileai Kánába, ahol a vizet borrá tette és Kapernaumban volt egy királyi tisztviselő, akinek fia beteg volt,

János4.47. ez, amikor meghallotta, hogy Jézus Júdeából Galileába érkezett, elment hozzá és kér(lel)te Őt, hogy jöjjön el és orvosolja meg a fiát, mert halálán van.

János4.48. Így szólt tehát hozzá Jézus: ha csak jeleket és csodákat nem láttok, egyáltalán nem hisztek,

János4.49. így szólt hozzá a királyi tisztviselő: Uram, jöjj el, mielőtt meghal(na) a fiacskám !

János4.50. (ezt) mondta neki Jézus: menj el, a fiad él ! az ember hitt a szónak, amelyet mondott neki Jézus és elment.

János4.51. Amikor pedig elment az úton a rabszolgák szembe jöttek vele, mondták, hogy a gyermeke él.

János4.52. Megtudakolta azért az órát tőlük, melyben jobban (rendben) lett, mondták hát neki, hogy tegnap hét órakor hagyta el őt a láz.

János4.53. Megtudta tehát az apa, hogy abban az órában történt amelyben (ezt) mondta neki Jézus: a fiad él. Hithű is lett ő, és az egész háza(népe).

János4.54. Ezt pedig újra második jelként tette Jézus, amikor megérkezett Júdeából Galileába.

5.

János5.1. Ezek után ünnepük volt a zsidóknak és fölment Jézus Jeruzsálembe,

János5.2. van pedig Jeruzsálemben a Juh-kapunál egy fürdőmedence, amelyet héberül Beteszdnának neveznek, öt (oszlop)csarnoka volt,

János5.3. ezekben feküdt a gyengélkedők, vakok, sánták, sorvadtak sokasága, akik a várták a víz megmozdulását,

János5.4. mert egy angyal időszakonként leszállott a fürdőmedencére és föl kavarta a vizet, aki tehát elsőnek lépett be a víz felkavarása után, egészséges lett, akármilyen baja (nyavalyája) volt

János5.5. volt pedig egy ember ott, harmincnegyzet volt beteg,

János5.6. ezt látta (észrevette) Jézus, amint ott feküdt és tudta (ismerte), hogy már sok ideje ott van, mondta neki: akarsz-e egészséges(sé) lenni (éppé válni) ?

János5.7. válaszolt neki a beteg: Uram, egy emberem sincs, hogy amikor felkavarodik a víz, beledobjon engem a fürdőmedencébe, mire pedig én odaérek, más lép be előttem,

János5.8. (ezt) mondta neki Jézus: kelj fel, vedd fel a hordágyadat és jár(kál)j körül !

János5.9. és mindjárt egészséges lett az ember és felvette (felemelte) hordágyát és körüljár(kál)t . Szombat volt pedig azon a napon.

János5.10. (ezt) mondták tehát a zsidók a gyógykezeltnek: szombat van, nem szabad (nincs megengedve) neked a hordágyat vinned.

János5.11. Ő pedig válaszolt nekik: aki egészségessé tett engem, az mondta nekem: vedd fel a hordágyadat és jár(kálj) körül.

János5.12. Megkérdezték őt: ki az az ember, aki mondta neked: vedd (ágyadat) és járj ?

János5.13. a megorvosolt pedig nem tudta, ki volt az, mert Jézus elkerült tőle, mivel (nép)tömeg volt azon a helyen.

János5.14. Ezek után megtalálta őt Jézus a templomépületben (ezt) mondta neki: látod, egészséges lettél, ne vétkezzél többé, nehogy rosszabbul járj !

János5.15. elment az ember és megmondta a zsidóknak, hogy Jézus az, aki őt egészségessé tette,

János5.16. és emiatt üldözni kezdték Jézust, mert szombaton tette ezeket

János5.17. Ő pedig (ezt) mondta nekik: az én Atyám mind ez ideig (mostanáig) munkálkodik, én is munkálkodom.

János5.18. Ezért tehát a zsidók méginkább meg akarták ölni (életére törtek), mivelhogy nemcsak hogy megszegte a szombatot, hanem az Istent is saját Atyjának mondta, egyenlővé tette magát az Istennel.

János5.19. Válaszolt pedig Jézus és (ezt) mondta nekik: Ámen, Ámen mondom néktek, a Fiú semmit sem képes magától tenni, csak azt, amit lát az Atyától, mert amiket Ő tesz, azokat teszi ugyanúgy (hasonlóképpen) a Fiú is,

János5.20. mert az Atya kedveli a Fiút és mindent megmutat neki, amit (önmaga) tesz, és ezeknél nagyobb dolgokat is mutat majd, hogy (ti) csodálkozzatok,

János5.21. mert amiképpen az Atya életre kelti a halottakat és megeleveníti (élővé teszi) úgy a Fiú is, megeleveníti azokat, akiket akar,

János5.22. mert az Atya nem is ítél senkit sem, hanem az ítéletet mind a Fiúnak adta,

János5.23. hogy mindenki úgy tisztelje (becsülje meg) a Fiút, ahogy(an) tisztelik (megbecsülik) az Atyát. Aki netán nem tiszteli (becsüli) a Fiút, nem tiszteli (becsüli) az Atyát (sem), aki küldte Őt.

János5.24. Ámen, Ámen mondom néktek: hogy aki az én szavamat hallja, és hisz annak, aki engem küldött, (világ)korszakra szóló élete van és nem megy ítéletbe, hanem átment a halálból az életbe.

János5.25. Ámen, Ámen mondom néktek, hogy (el)jön az óra és az most van, amikor a halottak meghallják az Isten Fiának hangját és akik (meg)hallják, élni fognak,

János5.26. mert miképpen az Atyának élete van önmagában, úgy a Fiúnak is megadta, hogy élete legyen önmagában,

János5.27. és (telj)hatalmat (fel)hatalmazást) adott neki, hogy ítéletet tegyen, mivelhogy Ő az Emberfia.

János5.28. Nehogy csodálkozzatok ezen, mert eljön az óra, amelyben mindazok, akik a sírboltokban vannak, meghallják az Ő hangját

János5.29. és előjönnek: azok, akik jót tettek, az élet föltámadására, akik rosszat cselekedtek, az ítélet föltámadására.

János5.30. Nem tehetek én magamtól semmit sem, ahogyan hallom, úgy ítélek és az én ítéletem igazságos, mert nem a magam akaratát keresem, hanem annak akaratát, aki engem küldött.

János5.31. Ha én önmagamról teszek tanú(bizony)ságot, az én tanú(bizony)ságtélelem nem való(igaz)ságos,

János5.32. más az, aki tanú(bizony)ságot tesz énrólam, és tudom, hogy valóigaz az a tanú(bizony)ság, amit tesz felőlem.

János5.33. Ti elküldtetek Jánoshoz és tanú(bizony)ságot tett a való(igaz)ságról,

János5.34. de én nem embertől kapom, a tanú(bizony)ságot, hanem ezeket azért mondom, hogy ti megmeneküljete (üdvözüljete).

János5.35. Ő volt a mécs, mely égett és ragyogott (világított), de ti csak ideig-óráig akartatok örvendezni (ujjongani) az Ő fényében,

János5.36. de nekem nagyobb tanú(bizony)ságtélelem van Jánosénál, mert azok a munkák (tettek), amelyeket adott nekem az Atya, hogy elvégezzem azokat, azok a tetek (munkák), amelyeket teszek, tanú(bizony)ságot tesznek énrólam, hogy az Atya küldött engem,

János5.37. és aki elküldött engem, az Atya, maga tett rólam tanú(bizony)ságot, sem hangját nem hallottátok, sem alakját (ábrázatát) nem láttátok,

János5.38. és az ő szava nem marad bennetek, mivelhogy akit Ő küldött, annak ti nem hisztek.

János5.39. Kutatjátok (fűrészítek) az Írásokat, mivelhogy nektek úgy tetszik, hogy azokban van a (világ)korszakra szóló életek pedig azok rólam tesznek tanú(bizony)ságot

János5.40. és ti nem akartok hozzám jönni, hogy életet kapjátok (nyerjete).

János5.41. Dicsőséget emberektől nem veszek,
János5.42. de megismertelek benneteket, hogy Isten szeretete nincs meg bennetek.
János5.43. Én az Atyám nevében jöttem, és nem fogadtatok be engem, majd ha más a maga nevében jön, azt befogadjátok.
János5.44. Hogyan hihetnétek ti, (mimódon volnátok képesek hinni), kik egymástól vesztek dicsőséget és azt a dicsőséget, amely az egy(etlen) Istentől van, nem keresitek ?
János5.45. Nehogy azt gondoljátok, hogy én vádollok majd benneteket az Atyánál, megvan nektek a vádolótok, Mózes, akiben ti reménykedtek (reménységeketek vetettétek),
János5.46. mert ha hinnétek Mózesnek, hinnétek nekem is, mert én rólam írt ő,
János5.47. ha pedig az ő írásainak nem hisztek, hogyan fogtok az én beszédeimnek hinni ?

6.

János6.1. Ezek után elment Jézus Galilea tengerének, a Tibériás tavának túlsó partjára,
János6.2. nagy (nép)tömeg követte Őt, mivelhogy látták a csodajeleket, amelyeket a betegeken tett.
János6.3. Fölment pedig Jézus a hegyre és ott leült tanítványaival együtt,
János6.4. közel volt pedig a húsvét (pászka), a zsidók ünnepe.
János6.5. Amikor tehát felemelte Jézus a szemét, és meglátta, hogy nagy (nép)tömeg jön hozzá, így szólt Fülöphöz: honnan vegyünk kenyeret, hogy ezek egyenek ?
János6.6. (ezt) azért mondta, hogy próbára tegye őt, mert ő (maga) tudta, mit szándékozott tenni,
János6.7. válaszolt neki Fülöp: kétszáz dénár árú kenyér sem elég nekik, hogy mindegyiknek jusson egy-két falat,
János6.8. tanítványai közül egy, András, a Simon Péter testvére, ezt mondta neki:
János6.9. van itt egy kisfiú akinek öt árpakenyere és két halacska van, de mi az ennyinek ?

János6.10. de Jézus (ezt) mondta: ültessétek le az embereket ! sok fű volt azon a helyen, letelepedtek tehát a férfiak, számszerint mintegy ötezen.

János6.11. Kezébe vette hát Jézus a kenyereket és hálát adott, szétosztotta a letelepülteknek, hasonlóképpen osztott a halakból is, amennyit akartak.

János6.12. Amint pedig jóllaktak (beteltek) (ezt) mondta tanítványainak: gyűjtsétek össze a megmaradt darabokat, nehogy kárba vesszen.

János6.13. Összegyűjtötték tehát és megtöltöttek tizenkét (málhás) kosarat az öt árpakenyérből való darabokkal, amelyek fölöslegben maradtak az étkezők után.

János6.14. Amikor tehát az emberek látták a csodajeleket, amit Jézus tett, (ezt) mondták, hogy ez valóban az a próféta, aki eljövendő a világba.

János6.15. Jézus miután észrevette (megtudta), hogy készülnek jönni és megragadni, hogy királlyá tegyék, újra visszatért a hegyre egy(edül) magában.

János6.16. Amint pedig beesteledett, lementek a tanítványok a tengerhez,

János6.17. és beszálltak egy hajóba, elindultak a túlsó partra Kapernaumba, már sötét volt és Jézus még mindig nem ment hozzájuk,

János6.18. a tenger pedig, mivel nagy szél fújt (kerekedett), háborgott:

János6.19. hát amikor mintegy huszonöt vagy harminc futamnyit (stádiumot) eveztek, megpillantották (látták) Jézust, hogy a tengeren jár(kál)t és közeledett a hajóhoz és megijedtek

János6.20. Ő pedig (ezt) mondta nekik: én vagyok, ne(hogy) féljete !

János6.21. be akarták tehát Őt venni a hajóba, de a hajó mindjárt ott lett a szárazföldnél, ahova tartottak (mentek).

János6.22. Másnap a (nép)tömeg, amely a tenger túlsó partján állt, látta (észrevette), hogy más csónak nem volt ott, csak az az egy, és hogy Jézus nem szállt be tanítványaival együtt a hajóba, hanem csak a tanítványai mentek el,

János6.23. de más csónakok jöttek Tibériásból, mely közel volt ahhoz a helyhez, ahol az Úrtól megáldott kenyereket ették,

János6.24. amikor tehát látta a (nép)tömeg, hogy Jézus nincs ott, sem a tanítványai, beszálltak ők is a csónakokba és elmentek Kapernaumba, keresve Jézust

János6.25. és amikor megtalálták (Őt) a tenger túlsó partján (ezt) mondták neki: Rabbi, mikor kerültél ide ?

János6.26. Válaszolt Jézus, (ezt) mondta nekik: Ámen, Ámen mondom nektek, nem azért kerestek engem, mert csodajeleket láttatok, hanem mert ettetek a kenyerekből és jóllaktatok.

János6.27. Ne(hogy) az elvesző eledelért fáradozzatok (munkálkodjatok), hanem a maradandó eledelért (táplálékért) a világekorszakra szóló életre, amelyet az Emberfia ad majd nektek, mert Őt az Atya pecsételte el, az Isten,

János6.28. így szölktek tehát hozzá: mit tegyünk, hogy az Isten(nek tetsző) dolgait műveljük ?

János6.29. válaszul Jézus (ezt) mondta nekik: ez az Isten dolga (munkája), hogy higgyetek abban, akit Ő küldött,

János6.30. (ezt) mondták tehát neki: milyen csodajelt teszel tehát te, hogy lássunk és higgyünk neked ? mit munkálsz (művelsz) ?

János6.31. a mi atyáink a mannatá ették a pusztában, amint meg van írva: az égből kenyeret adott nekik enni.

János6.32. Jézus (ezt) mondta nekik: Ámen, Ámen mondom néktek, nem Mózes adta nektek a kenyeret az égből, hanem az én Atyám adja nektek a kenyeret az égből, az igazit (valódit),

János6.33. mert az az Isten kenyere, amely alá száll az égből és életet ad a világnak,

János6.34. így szölktek tehát hozzá: Uram, mindenkor add nekünk ezt a kenyeret.

János6.35. Jézus (ezt) mondta nekik: Én vagyok az élet kenyere, aki én hozzám jön, nem éhezik többé és aki hisz bennem, (hithű lesz hozzám), nem szomjazik meg soha,

János6.36. de mondtam nektek, hogy lát(ta)tok is engem, mégsem hisztek.

János6.37. Minden, amit nekem ad az Atya, hozzám jön, és aki hozzám jön, semmiképpen nem taszítom el,

János6.38. mert nem azért szálltam le az égből, hogy a magam akaratát tegyem, hanem annak akaratát, aki küldött engem.

János6.39. Ez pedig az engem küldőnek az akaratá, hogy abból, amit nekem adott, semmit el ne veszítsek, hanem feltámasszam azt az utolsó napon,

János6.40. mert ez az Atyám akarata, hogy mindenki aki a Fiút nézi és aki hisz benne, világekorszakra szóló (aioni) élete legyen és föltámasszam őt az utolsó napon.

János6.41. Zúg(olód)tak azért a zsidók ellene, mivelhogy (ezt) mondta: Én vagyok az a kenyér, amely az égből szállt alá,

János6.42. és ezt mondták: nem ez-e Jézus, József fia, akinek mi is ismerjük az apját és az anyját ? hogyan mondhatja hát ez, hogy: az égből szállottam alá ?

János6.43. válaszolt Jézus és (ezt) mondta nekik: ne(hogy) zúg(olód)jatok egymás között,

János6.44. senki sem jöhet (én)hozzám, ha az Atya, aki engem küldött, nem vonzza őt, én pedig föltámasztom azt az utolsó napon.

János6.45. Meg van írva a prófétákban: és lesznek mind(nyájan) Isten tanítottjai: mindenki, aki hallgatott az Atyára és nála tanult, hozzám jön,

János6.46. nem mintha az Atyát látta volna valaki ha csak az nem (azon kívül), aki az Istentől való, az látta az Atyát.

János6.47. Ámen, Ámen mondom nektek, aki hisz bennem, (világ)korszakra szóló élete van,

János6.48. Én vagyok az élet kenyere.

János6.49. Atyáitok mannát ettek a pusztában és meghaltak,

János6.50. ez az égből leszállt kenyér, hogy az ember egyék belőle, (ne)hogy meghaljon.

János6.51. Én vagyok az élő kenyér, amely az égből szállt alá, ha valaki eszik ebből a kenyérből, él a (világ)korszakokba (nyúlóan) és az a kenyér pedig amelyet én adok majd a világ életéért az az én (hús)testem.

János6.52. Tusakodtak egymás közt a zsidók, (ezt) mondták: hogyan adhatja ez nekünk a (hús)testét eledelül ?

János6.53. Jézus tehát (ezt) mondta nekik: Ámen, Ámen mondom nektek: ha (netán) nem eszitek az Emberfia (hús)testét és nem isszátok a véré, nincsen életetek önmagatokban.

János6.54. Aki eszi az én (hús)testemet és issza az én véretem, annak (világ)korszakra szóló élete van és én föltámasztom őt az utolsó napon,

János6.55. mert az én (hús)testem (való)igazi (valóságos) táplálék és az én vérem (való)igazi (valóságos) ital.

János6.56. Aki eszi az én (hús)testemet és issza az én véretem, énbennem marad és én őbenne, (én is abban).

János6.57. Amint elküldött engem az élő Atya és én élek az Atya által és aki engem eszik az is él majd énáltalam.

János6.58. Ez az a kenyér, mely az égből szállott alá, nem olyan, mint amelyet apáitok ettek és meghaltak, aki ezt a kenyeret eszi, élni fog (a világekorszakba nyúlóan),

János6.59. ezeket mondta, amikor a zsinagógában tanított Kapernaumban,

János6.60. tanítványai közül sokan, akik hallották (ezt) mondták: kemény ez a szó (kifejezés), ki képes (ezt) hallgatni ?

János6.61. észrevette pedig Jézus magában, hogy zúgolódnak emiatt tanítványai, (ezt) mondta nekik: ez titeket megbotráncoztat (törbeejt, megütközést kelt) ?

János6.62. hátha majd látjátok az Emberfiát fölmenni oda, ahol előzőleg volt ?

János6.63. A Szellem az, ami megelevenít, a (hús)test nem használ, azok a beszédek, amelyeket én szoltam nektek, Szellem és élet,

János6.64. de vannak közöttetek némelyek akik nem hisznek, mert tudta kezdettől fogva Jézus, kik azok, akik nem hisznek és ki az, aki ki fogja szolgáltatni őt

János6.65. és ezt mondta: ezért mondtam nektek, hogy senki sem jöhet énhozzám, hacsak meg nem adja neki az Atya.

János6.66. Ettől fogva sokan visszavonultak (visszahúzódtak) a tanítványai közül és többé nem jár(kál)tak velem.

János6.67. (Ezt) mondta tehát Jézus a tizenkettőnek: talán ti is el akartok menni ?

János6.68. Simon Péter válaszolt neki: Uram, kihez mennénk el ? Nálad (birtokodban) vannak a (világ)korszakra szóló élet beszédei

János6.69. és mi elhittük és megismertük, hogy Te vagy az Isten(nek a) Szentje.

János6.70. Jézus válaszolt nekik: nemde én titeket, a tizenkettőt választottalak ki és egy közületek ördög (diabolos, azaz szétdobáló),

János6.71. Ezt pedig Júdásról mondta, a karióti Simon fiáról, mert ez lett kiszolgáltatója, pedig egy volt a tizenkettő közül,

7.

János7.1. és ezek után Jézus Galileában járt-kelt, mert nem akart Júdeában járni, mivelhogy meg akarták ölni (halálra keresték) a zsidók.

János7.2. Közel volt pedig a zsidók ünnepe, a (lomb)sátorverés ünnepe,

?János7.3. így szóltak hozzá testvérei: menj el innen és eredj Júdeába, hogy tanítványaid is lássák tetteidet (dolgozatod), amelyeket teszel,
János7.4. mert senki sem működik (teszt) titokban (elrejtve), ha azt keresi (arra törekszik), hogy közismert legyen (mindenki beszéljen róla). Ha ilyeneket teszel, mutasd meg magadat (tűnj fel) a világnak,
?János7.5. mert még a testvérei sem hittek benne,
János7.6. (ezt) mondta tehát nekik Jézus: az én idő(szako)m még nincs itt, a ti időszakotok pedig mindig készen van (megfelelő).
János7. 7. Titeket nem gyűlölködhet a világ, engem pedig gyűlöl, mivelhogy én tanú(bizony)ságot teszek ellene, mivelhogy az ő munkái (művei) gonoszok (romlást árasztók).
János7.8. Ti menjetek fel az ünnepre, én még nem megyek fel erre az ünnepre, mivelhogy az én idő(szako)m még nem telt be,
János7.9. ezeket mondta pedig nekik és Galileában maradt.
János7.10. Amint azonban testvérei felmentek (elzarándokoltak) az ünnepre, akkor Ő is felment az ünnepre, de nem nyilvánosan, hanem titokban (rejtve),
János7.11. a zsidók viszont keresték Őt az ünnepen és mondták: hol van Ő ?
János7.12. és sok(féle) sűgás-bűgás volt róla (felőle) a (nép)tömegekben egyesek ugyan (ezt) mondták: jó (ember), mások pedig ezt mondták: nem az, sőt félrevezeti a (nép)tömeget,
János7.13. de nyíltan (mindent kibeszélve) senki nem szólt felőle a zsidóktól való félelem miatt.
János7.14. Amikor pedig már az ünnep közepe volt, fölment Jézus a templomépületbe és tanított,
János7.15. csodálkoztak hát a zsidók és (ezt) mond(ogat)ták: hogyan ismeri ez az Írásokat, mikor nem is tanulta ?
János7.16. válaszolt tehát nekik Jézus és (ezt) mondta: az én tanításom nem az enyém, hanem azé, aki küldött engem,
János7.17. ha valaki az ő akarátát akarja tenni, az fölismeri a tanításról, vajon Istentől van-e vagy én magamtól szólok,
János7.18. aki magától szól, a saját dicsőségét keresi, aki pedig annak a dicsőségét keresi, aki küldte őt, az igaz és nincs benne igaz(ság)talanság.
János7.19. Nem(de) Mózes adta nektek a törvényt és senki közületek nem tartja meg a törvényt. Mit kerestek engem halálra (miért törtök életemre) ?

János7.20. a (nép)tömeg válaszolt: démon szállt meg (vett birtokába), ki keres téged, hogy megöljön ?

János7.21. Jézus válaszul (ezt) mondta nekik: egy(etlen) dolgot tettem és mind csodálkoztok rajta.

János7.22. Ezért adta Mózes nektek a körülmetélést - ugyan nem Mózesről van, hanem az atyáktól van az -, és szombaton körülmetélitek az embert.

János7.23. Ha körülmetélik az embert szombaton, hogy csorba ne essék a Mózes törvényén (érvényét ne veszítse), rám haragusztok, mert egy embert egészen egészségessé tettem szombaton ?

János7.24. Ne(hogy) látszat szerint ítéljetek, hanem igaz(ságos) ítélettel ítéljetek.

János7.25. (Ezt) mondták hát egyesek a jeruzsálemiek közül: nem ez az, akit keresnek, hogy megöljék (akinek életére törnek) ?

János7.26. nézzétek! nyíltan szól és nem szólnak neki semmit. Talán csak nem ismerték meg való(igazá)ban a vezetőket, hogy ez a Krisztus ?

János7.27. de (ezt) tudjuk: honnan való, a Krisztus pedig, amikor jön, senki sem tudja, honnan való.

János7.28. Kiáltott tehát a templomépületben tanítva Jézus és (ezt) mondta: ismertek ugyan engem és tudjátok, honnan való vagyok, de én nem magamtól jöttem, hanem az, aki küldött engem való(igaz), akit ti nem ismertek,

János7.29. én ismerem őt, mivelhogy mellőle való vagyok, ő küldött engem.

János7.30. Igyekeztek elfogni őt, de senki nem emelte rá a kezét, mivelhogy még nem jött el az ő órája.

János7.31. A (nép)tömeg közül pedig sokan hittek benne és (ezt) mondták: a Krisztus, amikor eljön, tesz-e majd több csodajelent mint ez tett ?

János7.32. Hallották pedig a farizeusok, amint a (nép)tömeg ezeket súgta-búgta Őróla és a főpapok és a farizeusok szolgálkat küldtek, hogy fogják el Őt.

János7.33. Jézus tehát (ezt) mondta: még egy kis ideig veletek vagyok, de azután elmegyek ahhoz, aki küldött engem,

János7.34. kerestek majd engem és nem találtok meg és ahol én vagyok, ti oda nem jöhettek.

János7.35. Így szóltak egymáshoz a zsidók: hová készül ez menni, hogy mi nem találjuk meg őt ? talán a görögök szórványába készül menni és a görögöket tanítani ?

János7.36. mi az értelme annak az Igének, amelyet mondott: kerestek majd engem és nem találtok meg és ahol én vagyok, oda ti nem jöhettek ?

János7.37. Az ünnep utolsó, nagy napján pedig felállt Jézus és kiáltott, (ezt) mondta: ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám és igyék:

János7.38. aki hisz bennem, mint az Írás mondja, annak belsejéből élő víznek folyamai ömlenek (folynak),

János7.39. ezt pedig a Szellemről mondta, amelyet kapnak majd a Benne hívők, mert még nem volt Szellem ott, mivelhogy Jézus még nem dicsőült meg.

János7.40. A (nép)tömegből tehát, amikor hallották e szavakat (ezt) mondták: ez valóban a próféta:

János7.41. mások (ezt) mondták: ez a Krisztus, megint mások pedig (ezt) mondták: talán Galileából jön el a Krisztus ?

János7.42. nem (azt) mondja-e az Írás, hogy Dávid magvából és Betlehemből, abból a faluból, ahol Dávid volt, jön (el) a Krisztus ?

János7.43. szakadás támadt tehát a (nép)tömegben miatta,

János7.44. némelyek pedig el akarták őt fogni, de senki sem emelte (vetette) rá a kezeit.

János7.45. Elmentek hát a szolgák a főpapokhoz és farizeusokhoz és azok (ezt) mondták nekik: miért nem vezettétek ide Őt ?

János7.46. Válaszoltak pedig a szolgák: ember még sohasem beszélt úgy, amint ez az ember szól,

János7.47. válaszoltak tehát nekik a farizeusok: talán titeket is félrevezetett ?

János7.48. Vajon a vezetők közül, vagy a farizeusok közül hitt-e benne valaki ?

János7.49. de ez a (nép)tömeg, amely nem ismeri a törvényt, átkozott.

János7.50. Nikodémus, aki előzőleg elment Hozzá és egyik volt közülük, így szólt hozzájuk:

János7.51. vajon a mi törvényünk elítéli az embert, míg előbb ki nem hallgatja és meg nem tudja, mit tett ?

János7.52. Válaszoltak és (ezt) mondták neki: talán te is Galileából vagy ? Kutass és lásd meg, hogy Galileából próféta nem származott (eredt),

János7.53. és elment mindenikük a maga házába (hazatért a maga otthonába).

8.

János8.1. Jézus pedig elment az Olajfák hegyére.

János8.2. Korán reggel pedig ismét megjelent a templomépületben, és a nép mind odajött Hozzá és leült és tanította őket,

János8.3. az írástudók és farizeusok pedig Hozzá vezettek egy házasságtörésen ért asszonyt, középre állították,

János8.4. (ezt) mondták neki: Tanítómester, ezt az asszonyt rajtafogták a házasságtörésen.

János8.5. A törvényben pedig Mózes meghagyta nekünk, hogy az ilyeneket meg kell kövezni, hát te mit mondasz ?

János8.6. (ezt) pedig azért mondták, hogy próbára tegyék, hogy legyen mivel vádolni Őt. Jézus pedig lehajolt, az ujjával írt a földre,

János8.7. amint pedig megmaradtak kérdésük mellett, főlegyenesedett, így szólt hozzájuk: aki nem vétkezett közületek, az dobjon rá először követ

János8.8. és újra lehajolt és írt a földre,

János8.9. azok pedig hallva ezt a lelkiismeret vádolta őket, elődalogtak (elsomfordáltak) egyik a másik után, az öregebbektől kezdve mind az utolsóig és egyedül Jézus meg az asszony maradt ott középen állva,

János8.10. főlegyenesedett pedig Jézus és senkit sem látott az asszonyon kívül, (ezt) mondta neki: asszony, hol vannak azok, akik téged vádoltak ? senki sem ítélte el téged ?

János8.11. Ő pedig (ezt) mondta: senki, Uram, (ezt) mondta pedig neki Jézus: én sem ítélek el: menj és ne hogy még vétkezz.

János8.12. Ismét szólt nekik Jézus (ezt) mondta: én a világ fénye vagyok, aki követ engem, semmiképpen sem jár-kelel a sötét(ség)ben, hanem az övé lesz az élet fénye,

János8.13. mondták tehát neki a farizeusok: te önmagadról teszel tanú(bizony)ságot, a te tanú(bizony)ságtételed nem igaz (nem valódi),

János8.14. válaszolt Jézus és (ezt) mondta nekik: ha én magamról teszek is tanú(bizony)ságot, valóigaz az én tanú(bizony)ságtételem, mivelhogy tudom, honnan jöttem és hová megyek,

János8.15. ti a (hús)test szerint ítélték, én nem ítélek senkit,

János8.16. de ha ítélek is én, az én ítéletem valóigaz, mivelhogy nem egyedül vagyok, hanem én és aki küldött engem.

János8.17. Pedig a ti törvényetekben is meg van írva, hogy két embernek a tanú(bizony)ságtétele valóigaz,

János8.18. én vagyok, aki tanú(bizony)ságot teszek magamról és tanú(bizony)ságot tesz rólam az Atya, aki küldött engem,

János8.19. (ezt) mondták tehát neki: hol van a te Atyád ? Jézus válaszolt: sem engem nem ismertek, sem az én Atyámat, ha engem ismernétek, az én Atyámat is ismernétek,

János8.20. ezeket a beszédeket a kincstárban szóltá, amikor tanított a templomépületben és senki sem fogta el Őt, mert még nem jött el az Ő órája,

János8.21. mondta tehát ismét nekik: én elmegyek és kerestek majd engem és bűnötökben haltok meg: ahová én megyek (oda) ti nem jöhettek,

János8.22. mondták tehát a zsidók: talán megöli magát, hogy (ezt) mondja: ahová én megyek, ti nem jöhettek ?

János8.23. és (ezt) mondta nekik: ti alulról valók vagytok, én felülről való vagyok, ti ebből a világból vagytok, én nem e világból vagyok,

János8.24. (ezt) mondtam tehát nektek, hogy meghaltok bűnötökben, mert ha nem hiszitek, hogy én vagyok, meghaltok bűneitekben,

János8.25. (ezt) mondták neki: ki vagy te ? (ezt) mondta nekik Jézus: az, amit kezdet óta szólok is nektek.

János8.26. Sok szólni és ítélni valóm van felőletek, de aki engem küldött valóigaz, és én, amiket hallottam tőle azokat szólok a világnak,

János8.27. nem értették meg, hogy az Atyáról szólt nekik,

János8.28. (ezt) mondta Jézus: amikor felemelitek az Emberfiát, akkor megtudjátok, hogy az én vagyok és magamtól semmit sem teszek, hanem amint tanított engem az Atya, ezeket úgy szólok

János8.29. és aki küldött engem, velem van, nem hagyott engem egyedül, mivelhogy én, amik neki kedvesek azokat teszem mindenkor.

János8.30. Amikor ezeket szóltá, sokan hittek benne (hithűek lettek).

János8.31. Így szólt tehát Jézus a benne hívó zsidóknak: ha ti megmaradtok az én szavaimban, valóban a tanítványaim lesztek,

János8.32. és megismeritek a való(igaz)ságot és a való(igaz)ság megszabadít titeket.

János8.33. Így válaszoltak neki: Ábrahám magva (ivadéka) vagyunk, és senkinek rabszolgái nem voltunk soha, hogyan mondhatod hát, hogy szabadokká lesztek ?

János8.34. Jézus pedig így válaszolt nekik: Ámen, Ámen mondom néktek, hogy mindenki, aki bűnt tesz, rabszolgája a bűnnek,

János8.35. a rabszolga pedig nem marad a házban a (világ)korszakra, a fiú marad ott a (világ)korszakra.

János8.36. Ha tehát a fiú titeket szabaddá tesz, valóban szabadok lesztek.

János8.37. Tudom, hogy Ábrahám magva (ivadéka) vagytok, de arra készültök, hogy engem megöljete, mert az én szavamnak nincs helye (tere) bennetek,

János8.38. én azt szólok, amiket az Atyámnál láttam és ti is azokat teszitek tehát, amiket atyátoctól hallottatok,

János8.39. válaszul (ezt) mondták neki: a mi atyánk Ábrahám ! Jézus (ezt) mondta nekik: ha Ábrahám gyermekei vagytok, az Ábrahám munkáit tegyétek,

János8.40. most pedig megölni törekesztek engem (életemre törtök), egy (olyan) embert, aki a való(igaz)ságot szóltam nektek, amelyet Istentől hallottam. Ábrahám ezt nem tette,

János8.41. ti a ti atyátok munkáit teszitek. Ezt mondták neki: mi nem cédaságból (szü)lettünk, egy(etlen) atyánk van, az Isten.

János8.42. Jézus így szólt hozzájuk: ha Isten volna nektek atyátok, szeretnétek engem, mert én Istenből jöttem ki és érkeztem meg, mert nem is magamtól jöttem, hanem Ő küldött engem.

János8.43. miért nem értitek (ismeritek fel) az én szólásomat ? Mert képtelenek vagytok (meg)hallgatni az én szómat,

János8.44. ti az ördög atyából vagytok, és az atyátok kívánságait akarjátok tenni (megvalósítani). Ő embergyilkos volt kezdettől fogva, és nem állt meg a való(igaz)ságban, mivelhogy nincsen való(igaz)ság (ö)benne. Amikor a hazugságot szólja, a sajátjából szól, mivelhogy hazug ő és atyja annak,

János8.45. nekem pedig, mivelhogy a való(igaz)ságot mondom, nem hisztek.

János8.46. Ki vádol közületek engem bűnnel (vétekekkel) ? ha való(igaz)ságot mondok, miért nem hisztek nekem ?

János8.47. Aki Istentől származik, az Isten beszédeit hallgatja, ti azért nem hallgatjátok, mert nem származtok az Istentől,

János8.48. válaszoltak a zsidók és (ezt) mondták neki: nem eszményi(szép)en mondjuk-e, hogy szamaritánus vagy és valami démon van benned ?

János8.49. Jézus így válaszolt: bennem démon nincs, hanem én tisztelem az Atyámat és ti nem tiszteltek engem,

János8.50. de én nem keresem az én dicsőségemet, van aki keresi és megítéli.

János8.51. Ámen, Ámen mondom nektek, ha valaki az én szavamat megtartja, nem lát halált semmikor (a világekorszakra)

János8.52. ezt mondták neki a zsidók: most értettük meg, hogy démon van benned. Ábrahám meghalt, a próféták is és te (ezt) mondod: ha valaki az én szavamat megtartja, nem kóstol (ízleli meg a) halált semmikor (világekorszakra).

János8.53. Tán te nagyobb vagy a mi atyánknál, Ábrahámnál, aki meghalt ? a próféták is meghaltak, mivé teszed magadat ?

János8.54. (ezt) válaszolta Jézus: ha én dicsőítem magamat, az én dicsőségem semmi: az én Atyám az, aki engem dicsőít, akiről ti azt mondjátok, hogy a ti Istenetek

János8.55. és nem ismeritek Őt, én pedig ismerem Őt és ha (azt) mondanám, hogy nem ismerem Őt, hozzátok hasonló hazug lennék, de ismerem Őt s az Ő szavát megtartom.

János8.56. Ábrahám, a ti atyátok ujjongott, hogy látni fogja az én napomat, látta is és örült,

János8.57. így szóltak tehát a zsidók hozzá: még ötven éves sem vagy és láttad Ábrahámot ?

János8.58. (ezt) mondta nekik Jézus: Ámen, Ámen mondom nektek, mielőtt Ábrahám lett: én vagyok.

János8.59. Köveket ragadtak tehát, hogy rádobálják (hajigálják), de Jézus elrejtőzött és kiment a templomépületből,

9.

János9.1. és elmentében látott (észrevett) egy embert, aki vak volt születésétől fogva,

János9.2. és megkérdezték Őt a tanítványai, (ezt) mondták: Rabbi, ki vétkezett, ez vagy a szülei, hogy vakon (szü)le(te)tt ?

János9.3. (ezt) válaszolta Jézus: sem ez nem vétkezett, sem ennek szülői, hanem, hogy nyilvánvalóvá (láthatóvá) legyenek az Isten tettei (munkái) (ő)benne,

János9.4. amíg nappal van, nekünk munkálni kell annak a munkáit, aki elküldött engem: jön egy éj, amikor senki sem képes munkálkodni,

János9.5. amíg a világban vagyok, fénye vagyok a világnak,

János9.6. ezeket mondta, a földre (talajra) köpött és sarat csinált a köpésből (a nyállal) és rátette (kente) a sarat a vak szemeire,

János9.7. és ezt mondta neki: eredj el, mosakodjál meg a Siloám tavában (fürdőben) (ami azt jelenti: küldött) elment tehát és megmosakodott és megjött látva.

János9.8. A szomszédok pedig és akik őt azelőtt látták, hogy kéregető vak volt, (ezt) mondták: nem ez az, aki itt szokott ülni és kéregetni ?

János9.9. egyesek (ezt) mondták: ez az, mások (ezt) mondták: nem, hanem hasonló hozzá. Ő meg mondta, hogy én vagyok az,

János9.10. (ezt) mondták hát neki: hogyan nyíltak meg hát a szemeid ?

János9.11. az így válaszolt: az az ember, akit Jézusnak mondanak, sarat csinált és megkente a szemeimet és (ezt) mondta nekem: eredj el a Siloámba, és mosakodjál meg: elmentem hát és megmosdottam és visszajött a látásom (a szemem világa)

János9.12. és (ezt) mondták neki: hol van Ő ? (ezt) felelte: nem tudom.

János9.13. elvezették őt az egykori vakot a farizeusokhoz.

János9.14. Szombat volt pedig aznap, amikor a sarat csinálta Jézus és felnyitotta annak szemeit.

János9.15. Újra megkérdezték őt a farizeusok is: hogyan nyerte vissza látását (szeme világát): ő pedig elmondta nekik: sarat tett a szemeimre és megmosakodtam és látok.

János9.16. (Ezt) mondták hát a farizeusok közül egyesek: nem Istentől van ez az ember, mivelhogy a szombatot nem tartja meg: mások ezt mondták: hogyan képes egy bűnös ember ilyen csodajeleket tenni ? és meghasonlás (szakadás) lett közöttük.

János9.17. (Ezt) mondták tehát a vaknak újra: te mit mondasz felőle, hogy felnyitotta a szemeidet ? ő pedig azt mondta, hogy próféta.

János9.18. Nem hitték el tehát a zsidók róla, hogy vak volt és visszanyerte látását, mígnem előszólították a szüleit annak, aki újra látóvá lett, (akinek megjött a látása),

János9.19. és megkérdezték őket, (ezt) mondták: ez a ti fiatok, róla mondjátok, hogy vakon (szü)le(te)tt ? Hogyan van hát, hogy jelenleg lát ?

János9.20. Válaszoltak tehát annak szülei és (ezt) mondták: tudjuk, hogy ez a mi fiunk és hogy vakon (szü)le(te)tt,

János9.21. de hogy most hogyan lát, nem tudjuk, vagy ki nyitotta fel neki a szemeit, mi nem tudjuk, őt magát kérdezzétek meg, már felnőtt (megvan a kora), maga szóljon magáról,

János9.22. ezeket mondták a szülei, mivelhogy féltek a zsidóktól, mert már megállapodtak a zsidók, hogyha valaki Krisztusnak vallja Őt, kizárják a zsinagógából.

János9.23. Ezért mondták annak a szülei, hogy felnőtt korú már (megvan a kora), őt magát kérdezzék.

János9.24. Előszólították tehát azt az embert másodszor, aki vak volt és (ezt) mondták neki: adj dicsőséget Istennek, mi tudjuk, hogy ez az ember bűnös,

János9.25. az így válaszolt: hogy bűnös-e, nem tudom, egyet tudok: vak voltam és jelenleg látok.

János9.26. (Ezt) mondták tehát neki: mit csinált veled ? Hogyan nyitotta fel a szemeidet ?

János9.27. (Ezt) válaszolta nekik: megmondtam már nektek és nem hallottátok, miért akarjátok újra hallani ? tán ti is tanítványai(vá) akartok lenni ?

János9.28. És összeszidták őt és (ezt) mondták: te vagy tanítványa neki, mi pedig Mózesnek vagyunk tanítványai.

János9.29. Mi tudjuk, hogy Mózesnek szólt az Isten, ezt pedig nem tudjuk, honnan van,

János9.30. válaszul az ember (ezt) mondta nekik: mert ebben az a csodálatos, hogy ti nem tudjátok, honnan van, és felnyitotta a szemeimet.

János9.31. Tudjuk, hogy Isten bűnösöket nem hallgat meg, hanem ha valaki Istenfélő (tisztelő) és az ő akaratát teszi, azt meghallgatja.

János9.32. A világmózesektől kezdve nem hallatszott, hogy egy vakon (szü)le(te)tt ember szemeit valaki felnyitotta volna.

János9.33. Ha ez netán nem Istentől volna, nem tehetett volna semmit.

János9.34. Válaszoltak és (ezt) mondták neki: te egészen bűnben (szü)le(te)tt vagy és te tanítasz minket ? és kidobták (kihajították) őt.

János9.35. Meghallotta Jézus, hogy kidobták őt és megtalálta őt, (ezt) mondta: te hiszel az Emberfiában ?

János9.36. Az így válaszolt: és ki az Uram, hogy higgyek benne ?

János9.37. Jézus (ezt) mondta neki: láttad is Őt magát és aki beszél veled, Ő az.

János9.38. Ő pedig (ezt) felelte: hiszek Uram. És imádta Őt (hódolt Neki)

János9.39. és (ezt) mondta Jézus: ítélet végett jöttem én e világba, hogy akik nem látnak, lássanak és akik látnak, vakok(ká) legyenek.

János9.40. A farizeusok közül, akik vele voltak meghallották ezeket és (ezt) mondták neki: talán mi is vakok vagyunk ?

János9.41. (ezt) mondta nekik Jézus: ha vakok volnátok, nem volna bűnötök, de mivel most azt mondjátok, hogy látunk: a ti bűnötök megmarad.

10.

János10.1. Ámen, Ámen mondom nektek, aki (netán) nem az ajtón megy be a juhok aklába (karámjába), hanem másunnét lép be, az tolvaj és rabló.

János10.2. Aki pedig az ajtón át megy be, az a pásztora a juhoknak.

János10.3. Ennek az ajtónálló (az) ajtót (fel)nyit(ja) és a juhok az ő hangjára hallgatnak és a saját juhait nevükön szólítja és kivezeti őket.

János10.4. Amikor a sajátját mind kivezette, előttük megy és a juhok követik őt, mivelhogy ismerik az ő hangját,

János10.5. idegent (más embert) pedig nem követnek, hanem elfutnak (elmenekülnek) tőle, mivelhogy nem ismerik annak a hangját.

János10.6. Ezt a példabeszédet mondta nekik Jézus: de ők nem értették, mi volt az, amit szólt nekik.

János10.7. Mondta tehát ismét nekik Jézus: Ámen, Ámen mondom nektek, hogy én vagyok a juhok ajtaja.

János10.8. Mindazok, akik előttem jöttek, tolvajok és rablók voltak, de nem hallgattak rájuk a juhok.

János10.9. Én vagyok az ajtó, aki rajtam át (keresztül) megy be, megmentetik (megtartatik) és bejár és kijár és legelőt talál.

János10.10. A tolvaj csak azért jön, hogy lopjon, öljön és pusztítson, én azért jöttem, hogy életük és bőségük legyen.

János10.11. Én vagyok az eszményi (kitűnő) pásztor, az eszményi pásztor a lelkét adja oda a juhokért.

János10.12. A béres és aki nem pásztor, akinek a juhok sem sajátjai, látja a farkast jönni és otthagyja a juhokat és elmenekül és a farkas elragadja és szétszórja őket,

János10.13. mivelhogy béres és nem törődik a juhokkal.

János10.14. Én vagyok az eszményi (kitűnő) pásztor, és ismerem az enyéimet, és az enyéim ismernek engem,

János10.15. mint ahogy ismer engem az Atya és én is ismerem az Atyát, és én lelkemet adom oda a juhokért.

János10.16. Más juhaim is vannak nekem, amelyek nem ebből az akolból (karámból) valók, azokat is nekem kell vezetnem, hallgatni is fognak az én hangomra és lesz egy nyáj, egy pásztor.

János10.17. Ezért szeret engem az Atya, mivelhogy én leteszem (odaadom) a lelkemet, hogy ismét felvegyem azt.

János10.18. Senki sem veheti el tőlem, hanem én teszem (azt) le magamtól, hatalmam van letenni és van hatalmam ismét (újra) felvenni (azt), ezt a parancsolatot kaptam az én Atyámtól.

János10.19. Szakadás támadt ismét (újra) a zsidók között e szavak miatt.

János10.20. Sokan pedig (ezt) mondták közülük: démon van benne és őrjöng, mit hallgattok rá ?

János10.21. Mások (ezt) mondták: ezek a beszédek nem démoni megszállottéi. Vajon egy démon képes-e egy vaknak a szemeit felnyitni ?

János10.22. Ekkor következett a templom újraszentelés ünnepe Jeruzsálemben, tél volt,

János10.23. Jézus a templomépületben, a Salamon oszlopcsarnokában körüljár(kál)t.

János10.24. A zsidók pedig körülvették Őt és (ezt) mondták neki: meddig tartod a lelkünket feszültségben ? ha te vagy a Krisztus, mondd meg nekünk nyíltan.

János10.25. Jézus így válaszolt nekik: megmondtam (már) nektek, de nem hiszitek, a munkák (dolgok) amelyeket én teszek az Atyám nevében, azok tanúbizonyságot tesznek rólam,

János10.26. de ti nem hiszitek, mivelhogy nem vagytok az én juhaim közül valók:

János10.27. az én juhaim hallgatnak az én hangomra és én ismerem őket és követnek engem.

János10.28. Én (világ)korszakra szóló életet adok nekik és nem vesznek el a (világ)korszakra és senki ki nem ragadja őket az én kezemből,

János10.29. az én Atyám, aki azokat nekem adta, nagyobb mindeneknél és senki sem képes kiragadni őket az én Atyám kezéből.

János10.30. Én és az Atya egy vagyunk.

János10.31. A zsidók ismét köveket ragadtak, hogy megkövezzék őt.

János10.32. Jézus így szólt hozzájuk: sok eszményi dolgot mutattam nektek (tártam elétek), melyek az Atyából valók, azok közül melyik dologért köveztek meg engem ?

János10.33. A zsidók ezt válaszolták neki: eszményi dologért (munkálkodásért) nem kövezünk meg téged, hanem a káromlásért, mivelhogy te ember létedre Istenné teszed magad.

János10.34. Jézus ezt válaszolta nekik: nincsen megírva a ti törvényetekben: Én mondtam: istenek vagytok ?

János10.35. ha isteneknek mondta azokat, akikhez az Isten szava szólt és az Írás nem bontható fel,

János10.36. nekem, akit az Atya megszentelt és elküldött a világba, ti ezt mondjátok, hogy káromlást szólsz, mivelhogy ezt mondtam, az Isten Fia vagyok ?

János10.37. Ha nem az én Atyám dolgait (munkáit) teszem, ne higgyetek nekem,

János10.38. ha pedig megteszem, ha nekem nem is hisztek, higgyetek a munkáknak, hogy megtudjátok és elhiggyétek, hogy bennem van az Atya és én az Atyában.

János10.39. Keresték tehát ismét Őt, hogy elfogják, de kiment a kezük közül

János10.40. és elment újra a Jordánon túlra, arra a helyre, ahol János először bemerített és ott maradt.

János10.41. Sokan jöttek hozzá és ezt mondták, hogy János ugyan semmi csodajelt nem tett, de amit mondott János Őröla, mind valóigaz volt

János10.42. és sokan hittek ott Őbenne.

11.

János11.1. Volt pedig egy gyengélkedő, Lázár, Betániából, Máriának és a nővérének falujából.

János11.2. Ez a Mária pedig az volt, aki megkente az Urat kenettel és hajával törölte meg a lábait, akinek a testvére, Lázár gyengélkedett.

János11.3. Üzenetet küldtek tehát a nővérek hozzá, ezt mondták: Uram, látod, akit kedvelsz, gyengélkedik.

János11.4. Mikor meghallotta ezt Jézus, ezt mondta: ez a gyengélkedés nem halált okozó, hanem az Isten dicsőségéért van, hogy általa megdicsőüljön az Isten Fia.

János11.5. Szerette pedig Jézus Mártát, annak nővérét és Lázárt.

János11.6. Amint tehát meghallotta, hogy gyengélkedik, akkor még két napig azon a helyen maradt, ahol volt,

János11.7. de azután ezt mondta tanítványainak: menjünk el Júdeába ismét.

János11.8. A tanítványok ezt mondták neki: Rabbi, most szándékoztak téged megkövezni a zsidók és ismét odamégy ?

János11.9. Ezt válaszolta Jézus: nem tizenkét órája van a nap(pal)nak, ha valaki nappal járkal nem botlik meg (ütközik meg), mivelhogy e világnak fényét látja,

János11.10. ha pedig valaki éjszaka jár, megbotlik (megütközik), mivelhogy nincs benne a fény.

János11.11. Ezeket mondta és azután így szólt hozzájuk: Lázár, a mi barátunk, elszunnyadt, de elmegyek, hogy az álomból fölköltsem őt.

János11.12. A tanítványok ezt mondták neki: Uram, ha elszunnyadt, meggyógyul (megmenekül majd),

János11.13. pedig Jézus ezt annak haláláról mondta, de ők azt vélték, hogy az alvásról (szunnyadásáról) mondja.

János11.14. Akkor megmondta nekik Jézus nyíltan: Lázár meghalt,

János11.15. és örülök miattatok, hogy nem voltam ott, hogy higgyetek, de menjünk el hozzá.

János11.16. Ekkor így szólt Tamás, akit Ikernek (kettősnek) mondanak, a tanítványtársaihoz: menjünk el mi is, hogy meghaljunk vele !

János11.17. Megérkezett (eljött) tehát Jézus (és) úgy találta őt, hogy már négy napja volt a sírboltban.

János11.18. Betánia pedig közel volt Jeruzsálemhez, mintegy tizenöt stádiumnyira.

János11.19. Sokan jöttek a zsidók közül Mártához és Máriához, hogy vigasztalják őket a testvérük miatt.

János11.20. Márta amint meghallotta, hogy Jézus jön, elébe ment. Mária pedig a házban maradt (otthon ült).

János11.21. Így szólt Márta Jézushoz: Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg az én testvérem,

János11.22. de most is tudom, hogy bármit kérsz az Istentől, megadja neked az Isten.

János11.23. Jézus ezt mondta neki: feltámad a testvéred.

János11.24. Márta ezt mondta neki: tudom, hogy feltámad, a feltámadáskor, az utolsó napon.

János11.25. Jézus ezt mondta neki: Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz bennem, még ha meghal is, élni fog,

János11.26. és mindenki, aki él és hisz én bennem, semmiképpen nem hal meg a (világ)korszakban: hiszed-e ezt ?

János11.27. Igen, Uram - mondta neki - én elhiszem (hívó lettem), hogy Te vagy a Krisztus, az Istennek Fia, Aki a világba jöttél.

János11.28. Ezt mondván elment és szólította Máriát, a nővérét és titkon ezt mondta: a Tanítómester itt van, és hív (szólít) téged.

János11.29. Az pedig, amint meghallotta, felkelt gyorsan és odajött Hozzá.

János11.30. Jézus pedig még nem ment be a faluba, hanem még azon a helyen volt, ahová elébe ment Márta.

János11.31. A zsidók pedig akik vele voltak a házban és vigasztalták őt, amikor látták, hogy Mária gyorsan felállt és kiment, követték (utána mentek), azt vélték, hogy a sírbolthoz megy, hogy ott sírjon.

János11.32. Mária tehát amint odaért, ahol Jézus volt, meglátta Őt, a lábaihoz borult (esett), ezt mondta neki: Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem.

János11.33. Jézus pedig amint látta, hogy sír és a vele jött zsidók is sírnak, megrendült szellemében és megindultan (felkavarodva)

János11.34. ezt mondta: hova helyeztéték őt ? Azt mondták neki: Uram, jöjj és lásd.

János11.35. Jézus könnyezett.

János11.36. A zsidók pedig ezt mondták: lám, hogyan kedvelte őt.

János11.37. Egyesek közülük ezt mondták: Ő, aki a vaknak szemeit felnyitotta nem lett volna képes megtenni azt is, hogy ez (esetleg) ne haljon meg ?

János11.38. Jézus azonban újra megrendült belsejében, odament a sírbolthoz: barlangsírvolt és egy kő volt rátéve.

János11.39. Jézus így szólt: vegyétek el (emeljétek fel és vigyétek el) a követ. Így szólt hozzá az elhunytjának nővére, Márta: Uram, már szaga van, mert már negyednapos.

János11.40. Jézus ezt mondta: nem mondtam neked, hogyha hiszel, meglátod az Isten dicsőségét ?

János11.41. Elvették (felemelték és elvitték) a követ. Jézus pedig felemelte a tekintetét és ezt mondta: Atyám, hálát adok neked, hogy meghallgattál engem,

János11.42. én pedig tudtam, hogy mindenkor meghallgatsz engem, de a körülálló tömegért mondtam, azért, hogy elhiggyék, hogy Te küldtél engem.

János11.43. És miután ezeket mondta nagy hangon kiáltott: Lázár, jöjj ide ki !

János11.44. Kijött a halott, kezei és lábai pólyával megkötözve és az arca kendővel volt körülkötve: ezt mondta nekik Jézus: oldjátok fel és engedjétek őt elmenni (hadd járjon) !

János11.45. A zsidók közül pedig sokan akik eljöttek Máriához és látták mit tett Jézus, hittek benne.

János11.46. Némelyek pedig közülük elmentek a farizeusokhoz és elmondták nekik, amiket Jézus tett.

János11.47. A főpapok pedig és a farizeusok összehívták a tanácsulást és ezt mondták: mit tegyünk ? mivelhogy ez az ember sok csodajelt tesz,

János11.48. ha (tovább) így hagyjuk Őt, mindenki hinni fog benne és eljönnek a rómaiak és elveszik tőlünk a helyet is, a nemzetet is.

János11.49. Egy pedig közülük Kajafás, aki főpap volt abban az esztendőben, ezt mondta nekik: ti nem tudtok semmit,

János11.50. ne gondoljátok, hogy előnyösebb nekünk, ha egy ember hal meg a népért, mintsem az egész nemzet elvesszen.

János11.51. Ezt azonban nem magától mondta, hanem mint annak az esztendőnek főpapja, megjövendölte, hogy Jézus meg fog halni a nemzetért

János11.52. és nemcsak a nemzetért, hanem hogy az Istennek szétszórt gyermekeit összegyűjtse (egybegyűjtse).

János11.53. Attól a naptól kezdve tehát elhatározták, hogy megölik Őt.

János11.54. Jézus tehát többé nem jár(kál)t nyilvánosan a zsidók között, hanem elment onnan a pusztához közeli vidékre (társégbe), egy Efraim nevű városba és ott maradt tanítványaival.

János11.55. Közel volt pedig a zsidók húsvétja (pászkája) és sokan felmentek Jeruzsálembe a vidékről, a húsvét (pászka) előtt, hogy megszentelődjenek.

János11.56. Keresték Jézust és mondogatták egymásnak a templomépületben állók: mit gondoltok, hogy nem jön-e el az ünnepre ?

János11.57. A főpapok és a farizeusok pedig parancsot adtak, hogy ha valaki megtudja, hol van, jelentse, hogy így elfogják Őt.

12.

János12.1. Jézus tehát húsvét (pászka) előtt hat nappal Betániába ment, ahol az a Lázár volt, akit Jézus életre keltett a halottak közül.

János12.2. Készítettek tehát neki estebédet ott és Márta felszolgált, Lázár pedig egyike volt azoknak, akik Vele együtt asztalhoz telepedtek.

János12.3. Mária pedig vett egy font valódi drága nárduszolajat, megkenete (vele) Jézus lábait és megtörölte a saját hajával annak lábait: a ház pedig megtelt a (fűszer)olaj illatával.

János12.4. A karióti Júdás pedig, a tanítványai közül egy, aki azon volt, hogy kiszolgáltassa (átadja) Őt, ezt mondta:

János12.5. miért nem adták el ezt az olajat háromszáz dénárért és adták oda a koldusszegényeknek ?

János12.6. Ezt pedig nem azért mondta, mivelhogy a koldusszegényekre lett volna gondja, hanem mert tolvaj volt és önála volt a pénztár és amit abba adtak (dobtak) azt hord(oz)ta,

János12.7. ezt mondta tehát Jézus: hagyd őt, az én temetésem napjára tartotta azt,

János12.8. mert koldusszegényeitek mindenkor lesznek, de én nem vagyok mindenkor veletek (nálatok).

János12.9. Megtudta pedig a nagy tömeg a zsidók közül, hogy ott van, és odajöttek nemcsak Jézusért, hanem hogy Lázárt is lássák, aki életre keltett a halottak közül.

János12.10. A főpapok pedig elhatározták, hogy Lázárt is megölik,

János12.11. mivelhogy sokan miatta mentek oda a zsidók közül és hittek is Jézusban.

János12.12. Másnap a nagy tömeg, amely eljött az ünnepre, meghallotta, hogy jön Jézus Jeruzsálembe,

János12.13. pálmaágakat fogtak és kijöttek elébe és ezt kiáltották: Hozsánna, áldott, aki jön az Úr nevében, az Izrael királya.

János12.14. Jézus pedig talált egy fiatal szamárcsikót, felült rá, amint meg van írva:

János12.15. ne(hogy) félj, Sion leánya, lám ! a királyod jön, szamárcsikón ülve.

János12.16. Ezeket azonban nem értették eleinte a tanítványok, hanem amikor megdicsőült Jézus, akkor jutott eszükbe (emlékeztek), hogy ezek meg voltak írva Róla, és ezeket meg is tették Vele.

János12.17. A tömeg pedig, amely Vele volt, amikor Lázárt kihívta (előszólította) a sírboltból és életre keltette őt a halottak közül, tanúbizonyságot tett (mellette).

János12.18. Ezért is ment elébe a tömeg, mert hallotta, hogy Ő tette a csodajelt.

János12.19. A farizeusok pedig így szóltak egymáshoz: nézzétek, hogy nem értek semmit (semmi hasznokat sincs), lám ! A világ Őt követi (Ő utána megy) !

János12.20. Néhány görög is volt azok között, akik feljöttek, hogy imádkozzanak (imádjának) az ünnepen,

János12.21. ezek tehát odamentek a galileai Betsaidából való Fülöphöz és megkérték őt, ezt mondták: Uram, Jézust akarjuk látni !

János12.22. Fülöp ment és megmondta Andrásnak, András és Fülöp mentek és megmondták Jézusnak.

János12.23. Jézus pedig válaszolva nekik ezt mondta: eljött az óra, hogy megdicsőüljön az Emberfia.

János12.24. Ámen, Ámen mondom néktek: ha a gabonamag a földbe nem hull és meg nem hal, egyedül maga marad, ha pedig meghal, sok termést hoz.

János12.25. Aki kedveli a lelkét, elveszti azt, aki gyűlöli a lelkét ebben a világban, a (világ)korszakos életre őrzi meg azt,

János12.26. ha valaki nekem szolgál, engem kövessen és ahol én vagyok, ott lesz az én szolgál(ló)m is, és ha valaki nekem szolgál, megbecsüli azt az Atya.

János12.27. Most az én lelkem megrendült, mit is mondjak ? Atyám, ments meg ettől az órától ! De hát azért jöttem ebbe az órába,

János12.28. Atyám, dicsőítsd meg a nevedet ! És jött egy hang az égből: meg is dicsőítettem, és újra meg fogom dicsőíteni.

János12.29. A tömeg amely ott állt és hallotta, ezt mondta: dörgés lett, mások ezt mondták: angyal szólt neki.

János12.30. Jézus válaszolt és ezt mondta: nem értem lett ez a hang, hanem értetek.

János12.31. most van ítélete e világnak, most vetik ki e világ vezetőjét

János12.32. és én, ha felemelnek e földről, mindeneket magamhoz vonzok.

János12.33. Ezt pedig azért mondta, hogy jelezze, hogy milyen halállal fog meghalni.

János12.34. A tömeg így válaszolt neki: mi hallottuk a törvényből, hogy a Krisztus megmarad a (világ)korszakra és hogyan mondd te, hogy az Emberfiát fel kell emelni ? Ki ez az Emberfia ?

János12.35. Jézus ezt mondta nekik: még egy kis ideig a fény köztetek (bennetek) van. Jár(kál)jatok, míg a fény nálatok van, nehogy a sötétség titeket elborítson, mert aki a sötétségben jár(kál), nem tudja hová megy,

János12.36. amíg a fény nálatok van, higgyetek a fényben, hogy a fény fia(i)vá legyetek. Ezeket szólta Jézus és elment, elrejtőzött tőlük.

János12.37. Jóllehet annyi csodajelt tett előttük, nem hittek benne,

János12.38. hogy beteljesedjék Ézsaiás próféta szava, amelyet mondott: Uram, ki hitt annak, amit tőlünk hallott ? és az Úr karja kinek lett kijelentve (leleplezve) ?

János12.39. Azért nem voltak képesek hinni, mivelhogy ismét megmondta Ézsaiás:

János12.40. megvakította a szemeiket és megkeményítette (kérgessé tette) a szívüket, hogy ne lássanak szemeikkel és ne értsenek szívükkel és meg ne térjenek (meg ne forduljanak) és meg ne gyógyítsa őket.

János12.41. Ezeket mondta Ézsaiás, amikor látta az Ő dicsőségét és szólt Őfelőle.

János12.42. Mindazáltal a vezetők közül is sokan hittek benne, de a farizeusok miatt nem vallották be, nehogy kizárják őket a zsinagógából.

János12.43. Mert inkább szerették az emberek dicsőségét (dicséretét), mint az Isten dicsőségét (dicséretét).

János12.44. Jézus pedig kiáltott és ezt mondta: aki hisz bennem, nemcsak bennem hisz, hanem abban, aki engem küldött

János12.45. és aki engem szemlél, szemléli azt, aki engem küldött,

János12.46. én fényként jöttem a világba, hogy mindenki, aki hisz bennem, ne hogy a sötétségben maradjon.

János12.47. És ha valaki hall(gat)ja a beszédeimet és nem tartja (őrzi) meg, én nem ítélem el azt, mert nem azért jöttem, hogy elítéljem a világot, hanem hogy megmentsem (üdvözítsem) a világot.

János12.48. Aki félretesz engem és (netán) nem fogadja el az én beszédeimet, van annak, aki elítéli azt, az Ige, amit szóltam, az ítéli el őt az utolsó napon.

János12.49. Mivel én magamból nem szóltam, hanem aki küldött engem, maga az Atya adott nekem parancso(lato)t, mit mondjak és mit szóljak

János12.50. és tudom, hogy az Ő parancs(olat)a a (világ)korszakra szóló élet. Amiket tehát én szólok, azt úgy szólok, amint az Atya beszélt nekem.

13.

János13.1. A húsvét (pászká) ünnep előtt tudta Jézus, hogy eljött az Ő órája, hogy átmenjen ebből a világból az Atyához, mivel szerette az övéit, akik a világban voltak, mindvégig szerette őket.

János13.2. És egy vacsora alkalmával, az ördög (átdobó) már beledobta a karióti Júdásnak, a Simon fiának szívébe, hogy kiszolgáltassa (átadja) Őt.

János13.3. Jézus, tudatában annak, hogy az Atya mindent a kezébe adott neki, és hogy Ő az Istentől jött és az Istenhez megy,

János13.4. felkelt a vacsorától és levette a felsőruháját, fogott egy lenvászon kendőt (törlőt) körülkötötte magát,

János13.5. azután vizet töltött egy mosdótálba és elkezdte mosni a tanítványok lábait és megtörölni azzal a lenvászon kendővel (törlővel), amellyel körül volt kötve.

János13.6. Elérkezett így Simon Péterhez, aki ezt mondta neki: Uram, te mosod meg az én lábaimat ?

János13.7. Jézus válaszolt és ezt mondta neki: amit én teszek, te nem érted jelenleg, de ezután majd megérted.

János13.8. Péter ezt mondta neki: (egyáltalán) nem mosod meg az én lábaimat a (világ)korszakban. Ezt válaszolta neki Jézus: ha nem moslak meg téged, nincs részed velem,

János13.9. (ekkor) így szólt hozzá Simon Péter: Uram, ne csak a lábaimat, hanem a kezeimet és a fejemet is !

János13.10. ezt mondta neki Jézus: aki megfürdött, annak csak a lábait kell (szükséges) megmosni, különben egész tiszta, ti is tiszták vagytok, de nem mindnyájan.

János13.11. Mert tudta, ki az, aki kiszolgáltatja (átadja) Őt, ezért mondta, hogy: nem vagytok mindnyájan tiszták.

János13.12. Amikor tehát megmosta a lábaikat és felvette a felsőruháját, újra leült (letelepedett) és ezt mondta nekik: tudjátok mit tettem veletek ?

János13.13. Ti így hívtok engem: Tanítómester és Úr, és (eszményi) szépen mondjátok, mert az vagyok.

János13.14. Ha tehát én, az Úr és a Tanítómester, megmostam a ti lábaitokat, ti is tartoztok egymásnak megmosni a lábait.

János13.15. Mert példát adtam nektek, hogy amint én tettem veletek, ti is úgy tegyétek.

János13.16. Ámen, Ámen mondom nektek, a rabszolga nem nagyobb uránál, sem a küldött (követ) nem nagyobb annál, aki küldte őt.

János13.17. Ha ezeket tudjátok, boldogok lesztek, ha megteszitek.

János13.18. Nem mindnyájatokról mondom, én tudom (ismerem), kiket választottam ki, hanem hogy beteljesedjék az Írás: aki a kenyeremet eszi, felemelte ellenem a sarkát.

János13.19. Már jelenleg megmondom nektek, mielőtt meglenne, hogy higyétek, hogy én vagyok.

János13.20. Ámen, Ámen mondom nektek: aki befogadja, ha valakit küldök, engem fogad be, aki pedig engem befogad, azt fogadja be, aki küldött engem.

János13.21. Amikor ezeket mondta Jézus, megrendült lett szellemében és tanú(bizony)ságot tett és ezt mondta: Ámen, Ámen mondom nektek: hogy egy közületek kiszolgált (átad) engem.

János13.22. Egymásra tekintettek ekkor a tanítványok, bizonytalanok lévén, kiről mondja.

János13.23. A tanítványok közül pedig egy a Jézus kebelén nyugodott, aki Jézus szeretett,

János13.24. (fejével) intett ennek Simon Péter és mondta neki: mondd, ki az, kiről mondja ?

János13.25. Ő pedig Jézus kebelére hajolva ezt mondta neki: Uram ki az ?

János13.26. Jézus válaszolt, ezt mondta neki: az, akinek a bemártott falatot adom majd. Bemártván a falatot, fogta és odaadta iskarióti Júdásnak, a Simon fiának

János13.27. és a falat után bement abba a sátán, ezt mondta azért neki Jézus: amit teszel, tedd gyorsabban.

János13.28. De ezt az asztalnál fekvők közül senki sem értette, miért mondta neki.

János13.29. Mert egyesek azt gondolták, hogy mivel a pénzes táskát Júdásnál volt, azt mondja neki Jézus: vásárold meg amire szükségünk van az ünnepre, vagy azt, hogy valamit adjon a koldusszegényeknek,

János13.30. az pedig elvette a falatot, kiment mindjárt, már éjszaka volt.

János13.31. Amikor pedig kiment, ezt mondta Jézus: most dicsőült meg az Emberfia, az Isten is megdicsőült benne,

János13.32. ha az Isten megdicsőült benne, az Isten is megdicsőíti Őt majd önmagában és mindjárt megdicsőíti Őt.

János13.33. Gyermekeim, még egy kicsit veletek vagyok, keresni fogtok engem és amint mondtam a zsidóknak, hogy ahová én megyek, ti oda nem jöhettek, nektek is mondom jelenleg.

János13.34. Új parancso(lato)t adok nektek, hogy szeressétek egymást, amint én szerettelek titeket, hogy ti is úgy szeressétek egymást !

János13.35. Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretet lesz bennetek egymás iránt.

János13.36. Ezt mondta neki Simon Péter: Uram, hová mégy ? ezt válaszolta neki Jézus: ahová megyek, nem követhetsz most engem, de később követni fogsz.

János13.37. Péter ezt mondta neki: Uram, miért nem követhetlek jelenleg ? a lelkemet érted adom majd.

János13.38. Jézus így válaszolt: a lelkedet értem fogod adni ? Ámen, Ámen mondom neked, nem szól a kakas addig, mígnem háromszor megtagadsz engem.

14.

János14.1. Ne nyugtalankodjék (háborogjék) a szívetek, higgyetek az Istenben, bennem is higgyetek.

János14.2. Az én Atyám házában sok tartózkodóhely van, ha pedig nem volna, megmondtam volna nektek, mivelhogy elmegyek, hogy helyet készítssek nektek

János14.3. és ha elmegyek és helyet készítek nektek, ismét eljövök és magamhoz veszek titeket, hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek

János14.4. és ahová én megyek, az utat tudjátok.

János14.5. Ezt mondta neki Tamás: Uram, nem tudjuk, hová megy, hogyan tudhatnánk az utat ?

János14.6. Jézus ezt mondta neki: Én vagyok az út és a való(igaz)ság és az élet, senki sem jut az Atyához csak rajtam keresztül (általam).

János14.7. Ha ismernétek engem, az Atyámat is ismernétek, de jelentől (mostantól) ismeritek Őt, (és) láttátok is.

János14.8. Ezt mondta neki Fülöp: Uram, mutasd meg nekünk az Atyát és ez elég nekünk,

János14.9. Jézus ezt mondta neki: ennyi ideig veletek vagyok és nem ismersz engem Fülöp ? aki látott engem, látta az Atyát, hogy mondhatod: mutasd meg nekünk az Atyát ?

János14.10. Nem hiszed, hogy én az Atyában vagyok és az Atya bennem van ? A beszédeket, amelyeket én mondok nektek, nem magamtól szólok. Az Atya pedig, aki benne lakik (marad), teszi a munkáit.

János14.11. Higgyetek nekem, hogy én az Atyában (vagyok), és az Atya bennem (van). Ha (netán) nem, magukért a munkákért higgyetek.

János14.12. Ámen, Ámen mondom nektek, aki hisz bennem, ugyanazokat a dolgokat (munkákat) teszi majd, amelyeket én teszek (és) nagyobbakat is tesz majd, mivelhogy én az Atyámhoz megyek

János14.13. és bármit kértek az én nevemben, azt megteszem, hogy megdicsőüljön az Atya a Fiúban,

János14.14. ha pedig valamit kértek tőlem a nevemben, én meg fogom tenni.

János14.15. Ha szerettek engem, az én parancs(olat)aimat őrizzétek meg,

János14.16. és én kérni fogom az Atyát és más Segítőt (Védőt) ad nektek, hogy veletek legyen a (világ)korszakba,

János14.17. a való(igaz)ság Szellemét, akít a világ nem képes befogadni, mivelhogy nem látja azt (és) nem is ismeri, ti ismeritek mivelhogy nálatok marad és bennetek lesz.

János14.18. Nem hagylak titeket árván, eljövök hozzátok,

János14.19. még egy kis idő és a világ engem többé nem lát, ti pedig láttok engem, mert én élek (és) ti is élni fogtok.

János14.20. Azon a napon megtudjátok majd, hogy én az Atyámban vagyok és ti bennem és én bennetek.

János14.21. Aki magánál tartja (bírja) a parancsolataimat és megőrzi azokat, az szeret engem, aki pedig szeret engem, azt szeretni fogja az Atyám (és) én is szeretem őt és kijelentem (láthatóvá teszem) annak magam.

János14.22. Ezt mondta neki Júdás, nem a karióti: Uram (és) mi történt, hogy nekünk készülsz kijelenteni (láthatóvá tenni) magadat és nem a világnak ?

János14.23. Jézus ezt válaszolta neki: ha valaki szeret engem, Igémet (szavaimat) megőrzi (és) az Atya is szereti őt, és hozzá megyünk és maradandó lakást szerzünk (készítünk) nála,

János14.24. aki (netán) nem szeret engem, Igémet (a szavaimat) nem őrzi meg, az Ige, amelyet hallotok, nem az enyém, hanem azé, aki engem küldött, az Atyáé.

János14.25. Ezeket szoltam nektek, amíg veletek vagyok (nálatok maradok).

János14.26. A Segítő (Védő) pedig, a Szent Szellem, akit elküld majd az Atya a nevemben, az titeket megtanít mindenre és eszetekbe juttat mindent (emlékeztet rá), amiket mondtam nektek.

János14.27. Békességet hagyok nektek, az én békémet adom nektek, nem úgy adom nektek, amint a világ adja. Ne háborogjon (nyugtalankodjék) a szívetek és nehogy elcsüggedjete,

János14.28. hallottátok, hogy én megmondtam nektek: elmegyek (és) vissza is jövök hozzátok: ha szeretnétek engem, örülnétek, hogy elmegyek az Atyához, mert az Atya nagyobb nálam,

János14.29. és most megmondtam nektek, mielőtt meglenne (megtörténne), hogy ha meglesz (bekövetkezik) higgyetek,

János14.30. nem sokat beszélek már veletek, mert jön a világ fejedelme, és bennem nincs semmije,

János14.31. de hogy megtudja a világ, hogy szeretem az Atyát és amint parancsolta (meghagyta) nekem az Atya, úgy tesztek: keljetek föl, menjünk el innen !

15.

János15.1. Én vagyok a valódi (igazi) szőlőtőke és az Atyám a szőlőműves,

János15.2. minden szőlővesszőt, amely bennem nem hoz gyümölcsöt, lemetsz és minden gyümölcstermőt megtisztít, hogy több gyümölcsöt teremjen (hozzon),

János15.3. ti már tiszták vagytok az Ige által, amit szóltam nektek.

János15.4. Maradjatok énbennem, és én tibennetek. Amint a szőlővessző nem hozhat (nem képes hozni) gyümölcsöt magától, csak ha a szőlőtökén marad, úgy ti sem, ha nem maradtok énbennem.

János15.5. Én vagyok a szőlőtőke, ti a szőlővesszők. Aki énbennem marad és én őbenne, az terem sok gyümölcsöt, mivelhogy nálam nélkül (tőlem elválasztva) nem tehetek (nem vagytok képesek tenni) semmit.

János15.6. Ha valaki nem marad énbennem, kivetik (kihajítják) mint a szőlővesszőt és elszárad és összegyűjtik ezeket és a tűzbe dobják és elégnék.

János15.7. Ha énbennem maradtok és az én beszédeim tibennetek maradnak, amit csak akartok, kérjetek és meglesz nektek.

János15.8. Ebben dicsőül meg az én Atyám, hogy sok gyümölcsöt hoztok, és így lesztek nekem tanítványaim.

János15.9. Amint szeret engem az Atya, én is úgy szeretlek titeket. Maradjatok meg az én szeretetemben.

János15.10. Ha az én parancs(olat)aimat megtartjátok (megőrzitek), megmaradtok az én szeretetemben, mint én az Atyám parancs(olat)ait megtartottam és megmaradok az Ő szeretetében.

János15.11. Ezeket szóltam nektek, hogy az én örömöm bennetek legyen és a ti örömötök teljes legyen.

János15.12. Ez az én parancs(olat)om, hogy (úgy) szeressétek egymást, amint én szerettelek titeket.

János15.13. Ennél nagyobb szeretet senkiben sincs, mintha valaki lelkét adja oda barátaiért.

János15.14. Ti az én barátaim vagytok, ha megteszitek azt, amit én parancsolok nektek.

János15.15. Többé nem mondalak titeket rabszolgáknak, mivelhogy a rabszolga nem tudja, mit tesz az ő ura. Titeket pedig barátoknak mondom, mivelhogy mindeneket amiket hallottam Atyámtól, tudtul adtam nektek (megismertettem veletek).

János15.16. Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket és arra rendelvelek titeket, hogy ti elmenjetekek és gyümölcsöt hozzatok és a ti gyümölcsötök megmaradjon, hogy bármire kéritek az Atyát az én nevemben, megadja nektek.

János15.17. Ez(eke)t parancsolom nektek, hogy szeressétekek egymást.

János15.18. Ha a világ titeket gyűlöl, tudjátok meg, hogy engem előbb gyűlölt nálatok.

János15.19. Ha a világból volnátok, a világ kedvelne mint a sajátját, de mivelhogy nem a világból vagytok, hanem én választottalak (válogattalak) ki titeket a világból, ezért gyűlöl titeket a világ.

János15.20. Emlékezzetekek az Igére, amelyet én mondtam nektek: a rabszolga nem nagyobb uránál. Ha engem üldözetekek, titeket is üldözetekek majd. Ha az én Igémet (szavamat) megőrzitek (megtartjáték), a tiéteket is megőrzitek (megtartjáték) majd,

János15.21. de mindezekekek az én nevemért teszik veletekek, mert nem ismerik azt, aki küldött engem.

János15.22. Ha nem jöttem volna és nem szóltam volna, bűnük nem volna, de most nincs mentség bűnükre.

János15.23. Aki engem gyűlöl, az én Atyámat is gyűlöli.

János15.24. Ha azokat a dolgokat (munkákat) nem tettem volna közöttük, amelyeket senki más nem tett, bűnük nem volna, de most látták is, gyűlöltekek is, engem is, Atyámat is,

János15.25. hogy beteljesedjék az Ige (a szó), amely az ő törvényükben van megírva, hogy: gyűlöltekek engem ok nélkül.

János15.26. Amikor eljön a Segítő (Védő) akit én küldök nektek, az Atya mellől, a való(igaz)ság Szelleme, amely az Atya mellől megy ki, az tesz (tanú)bizonyságot rólam,

János15.27. de ti is (tanú)bizonyságot teszetekek, mivelhogy kezdettől fogva velem vagytok.

16.

János16.1. Ezeket szóltam nektek, hogy meg ne botránkozzatekek (kelepcébe ne essetekek),

János16.2. a zsinagógából kizárnak titeket, de eljön az óra, amikor mindenki, aki megöl titeket, azt gondolja, hogy Istennek tesz szolgálatot vele

János16.3. és mindezt azért teszik, mivelhogy nem ismerik sem az Atyát, sem engem,

János16.4. de ezeket (azért) szóltam nektek, hogy amikor eljön az óra, emlékezzetek, hogy én megmondtam nektek. Ezeket pedig kezdettől fogva nem mondtam, mivelhogy veletek voltam,

János16.5. most pedig elmegyek ahhoz, aki küldött engem és senki közületek nem kérdez engem: hová mégy ?

János16.6. hanem mivelhogy ezeket szóltam nektek, a szomorúság tölti be a szíveteket,

János16.7. de én a való(igaz)ságot mondom nektek, hasznosabb nektek, hogy én elmegyek, mert ha nem mennék el, a Segítő (Védő) egyáltalán nem jön el hozzátok, ha pedig elmegyek, elküldöm Őt hozzátok,

János16.8. és amikor Ő eljön, meggyőzi majd a világot a bűnről, az igazságosságról és az ítéletről.

János16.9. A bűnről: hogy nem hisznek bennem,

János16.10. az igazságosságról pedig, hogy az Atyához megyek és többé nem láttok engem,

János16.11. az ítéletről pedig, hogy e világ fejedelme el van ítélve.

János16.12. Még sok mondanivalóm van hozzátok, de most nem vagytok képesek elhordozni,

János16.13. amikor azonban eljön a való(igaz)ság Szelleme, elvezet titeket a teljes való(igaz)ságra, mert nem fog szólni magától, hanem amit hall, azt szólja és az eljövendőket hírül adja nektek.

János16.14. Ő engem dicsőít majd, mivelhogy az enyémből veszi és hírül adja nektek.

János16.15. Minden, ami az Atyáé (az) enyém, ezért mondtam, hogy az enyémből veszi és hírül adja nektek.

János16.16. Egy kis idő és többé nem láttok engem, és ismét egy kis idő és megláttok engem.

János16.17. A tanítványai közül néhányan így szóltak egymáshoz: mi ez, amit mond nekünk: egy kis idő és nem láttok engem, és ismét egy kis idő és megláttok engem és hogy elmegyek én az Atyához ?

János16.18. Ezt mondták tehát: mi ez amit mond: egy kis idő ? Nem tudjuk, mit beszél.

János16.19. Jézus tudta, hogy meg akarják Őt kérdezni és ezt mondta nekik: arról tanakodtok egymással, hogy ezt mondtam, egy kis idő és nem láttok engem és ismét egy kis idő és megláttok engem ?

János16.20. Ámen, Ámen mondom nektek, hogy sírtok és jajgattok majd, a világ pedig örülni fog, ti szomorkodni fogtok, de a szomorúságtok örömmre vál(toz)ik.

János16.21. Az asszony, amikor szül, szomorúsága van, mivelhogy eljött az órája, amikor pedig meglett a kisgyermek, többé nem emlékezik a szorongásra az öröm miatt, hogy (egy) ember (szü)le(te)tt a világra.

János16.22. Nektek is tehát most ugyan szomorúságtok van, de ismét meglátlak titeket majd, és örül majd a szívetek és az örömöket senki sem veszi el tőletek

János16.23. és azon a napon engem nem kérdeztek meg semmiről. Ámen, Ámen mondom nektek (hogy) bármit kértek az Atyától, megadja nektek az én nevemben.

János16.24. Mostanáig nem kértetek semmit a nevemben, kérjétek és megkapjátok, hogy az örömötok teljes legyen.

János16.25. Ezeket példabeszédekben szóltam nektek, de eljön az óra, amikor többé nem példabeszédekben szólok nektek, hanem nyíltan az Atyáról adok hírt nektek.

János16.26. Azokban a napokban az én nevemben kértek majd, és nem mondom nektek, hogy én kérem majd az Atyát értetek,

János16.27. mert maga az Atya kedvel titeket, mivelhogy ti engem megkedveltetek és elhittétek, hogy én Isten mellől jöttem ki.

János16.28. Kijöttem az Atyától és bejöttem a világba, újra elhagyom a világot és elmegyek az Atyához.

János16.29. A tanítványai ezt mondták neki: lám ! most nyíltan szólsz és semmi példabeszédet nem mondasz.

János16.30. Most tudjuk, hogy tudsz mindent és nincs szükséged, hogy valaki téged kérdezzen. Emiatt hisszük, hogy Istentől jöttél ki.

János16.31. Jézus (így) válaszolt nekik: mostan hisztek ?

János16.32. lám ! eljön egy óra, már el is jött, hogy szétszóródtok ki-ki a sajátjába és engem egyedül hagytok, de nem vagyok egyedül, mivelhogy az Atya velem van.

János16.33. Ezeket azért szóltam nektek, hogy bennem békétek legyen. E világban szorongatástok lesz, de bátorodjatok, én legyőztem a világot.

17.

János17.1. Ezeket szóltá Jézus és felemelte tekintetét az égbe (és) ezt mondta: Atyám eljött az óra: dicsőítsd meg a Fiadat, hogy a Fiú dicsőítsen téged,

János17.2. amint hatalmat adtál neki minden hústesten, hogy mindazoknak, akiket neki adtál, (világ)korszakokra szóló életet adjon,

János17.3. az pedig a (világ)korszakokra szóló élet, hogy megismerjenek Téged az egyedül való(igaz) Istent és akit elküldtél, Jézus Krisztust.

János17.4. Én Téged megdicsőítettelek a földön, a munkát elvégeztem, melyet nekem adtál, hogy megtegyem,

János17.5. és most dicsőíts meg engem Te, Atyám magadnál azzal a dicsőséggel, amely nekem megvolt Te nálad (melletted), mielőtt a világ volt (lett volna).

János17.6. Kijelentettem (kinyilatkoztattam) a Te nevedet az embereknek, akiket nekem adtál e világból, Tiéid voltak és nekem adtad őket és a Te szavadat megőrizték (megtartották),

János17.7. most megismerték, hogy mindaz, amit adtál nekem: Tőled van,

János17.8. mert azokat a beszédeket, amelyeket nekem adtál, odaadtam nekik és ők befogadták és megismerték valóigazán, hogy mellőled jöttem ki és elhitték, hogy Te küldtél engem.

János17.9. Én értük kérlek (könyörgök), nem a világért kérlek (könyörgök), hanem akiket adtál nekem, mert a Tieid.

János17.10. És az enyémeik mind a Tieid, és a Tieid az enyémeik és megdicsőültem bennük,

János17.11. és már nem vagyok többé a világban, de ők a világban vannak és én Hozzád megyek, szent Atyám, őrizd (tartsd) meg őket a Te nevedben, amelyet nekem adtál, hogy egyek legyenek, mint mi,

János17.12. amikor velük voltam, én őriztem meg őket a Te nevedben, amelyet nekem adtál és vigyáztam (örködtem) és senki azokból nem vezett el csak a veszedelem (romlás) fia, hogy az Írás beteljesedjék,

János17.13. most pedig Hozzád megyek és ezeket szólok a világban, hogy az én örömeimet a maga teljességében bir(tokol)hassák.

János17.14. Én átadtam nekik a Te Igédet és a világ gyűlölte őket, mivelhogy nem a világból valók, ahogy én sem vagyok ebből a világból.

János17.15. Nem azt kérem, hogy vedd ki őket a világból, hanem őrizd meg őket a gonosztól.

János17.16. Nem a világból valók, mint ahogy én sem vagyok a világból.

János17.17. Szenteld meg őket a való(igaz)ságban: a Te Igéd való(igaz)ság.

János17.18. Amint engem elküldtél a világba én is elküldtem őket a világba,

János17.19. és én értük szentelem magam, hogy ők is megszentelődjenek a való(igaz)ságban.

János17.20. De nemcsak egyedül értük könyörgök, hanem azokért is, akik majd az ő szavukon keresztül hisznek bennem.

János17.21. Hogy mindnyájan egyek legyenek, mint Te Atyám énbennem és én Tebenned, hogy ők is bennünk egyek legyenek, azért, hogy elhiggye a világ, hogy Te küldtél engem,

János17.22. és én a dicsőséget, amelyet adtál nekem, átadtam nekik (azért), hogy egyek legyenek, amint mi egyek vagyunk,

János17.23. én bennük és Te bennem (azért), hogy tökéletesen (végcélba érve) egyé legyenek (azért), hogy megismerje (megtudja) a világ, hogy Te küldtél engem és szeretted őket, amint engem szerettél.

János17.24. Atyám, akiket nekem adtál, akarom, hogy ahol én vagyok, azok is velem együtt ott legyenek, azért, hogy lássák (szemléljék) az én dicsőségemet, amelyet adtál nekem, mivelhogy szerettél engem a világ (alapjának) levetése előtt.

János17.25. Igazságos Atyám, és a világ Téged nem ismert, de én ismertelek Téged és ők megismertek, hogy Te küldtél engem,

János17.26. és megismertetem velük a Te nevedet és megismertetem (azért), hogy a szeretet, amellyel szerettél engem, bennük legyen és én is őbennük.

18.

János18.1. Miután ezeket elmondta Jézus, kiment a tanítványaival a Kedron-patakon túlra, ahol volt egy kert, amelybe bement Ő és a tanítványai.

János18.2. Tudta pedig Júdas is, aki kiszolgáltatta (átadta) Őt, azt a helyet, mivel sokszor gyűlt ott össze Jézus a tanítványaival.

János18.3. Júdás pedig kapott egy csapat katonát, a főpapoktól és a farizeusoktól pedig (parancs)végrehajtó szolgálkat, odament fáklyákkal, lámpásokkal és fegyverekkel.

János18.4. Jézus tudta mindazt, ami rá következik, kiment és azt mondta nekik: kit kerestek ?

János18.5. (Azok) így válaszoltak neki: a názáreti Jézust. Ő ezt mondta nekik: Én vagyok. Ott állt pedig velük együtt Júdás is, aki kiszolgáltatta Őt.

János18.6. Amint tehát ezt mondta nekik: Én vagyok, meghátráltak és leestek a földre,

János18.7. (ekkor) újra megkérdezte őket: kit kerestek ? Azok pedig ezt mondták: a názáreti Jézust.

János18.8. Jézus (így) válaszolt: mondtam nektek, hogy én vagyok (az), ha tehát engem kerestek, hagyjátok ezeket elmenni.

János18.9. (Azért), hogy beteljesedjék az Ige, amelyet mondott, hogy: akiket nekem adtál, azok közül nem veszítettem el senkit.

János18.10. Simon Péternek pedig volt egy (harci) kardja, kihúzta azt és a főpap szolgájára sújtott és levágta annak jobb fülét. A rabszolga neve pedig Malkus volt.

János18.11. Erre Jézus ezt mondta Péternek: dugd a kardot a hüvelyébe. A poharat, amelyet adott nekem az Atya, ne igyam-e ki ?

János18.12. A katonai csapat és az ezredes, meg a zsidók (parancs)végrehajtó szolgálai ekkor elfogták Jézust és megkötözték Őt,

János18.13. és elvezették először Annáshoz, mert apósa volt Kajafásnak, aki főpap volt abban az esztendőben.

János18.14. Kajafás volt az, aki azt tanácsolta a zsidóknak, hogy hasznosabb, hogy egy ember haljon meg a népért.

János18.15. Jézust pedig követte Simon Péter és egy másik tanítvány. Az a tanítvány pedig ismerőse volt a főpapnak és Jézussal együtt bement a főpap udvarába,

János18.16. Péter pedig odaállt az ajtóhoz kívül. De kijött a másik tanítvány, a főpapnak az ismerőse és szólt az ajtóőrző leánynak és bevezette Pétert.

János18.17. Péternek pedig azt mondta az ajtóőrző szolgáló: nemde te is ennek az embernek a tanítványai közül való vagy ?

János18.18. de ő azt mondta: nem vagyok. Ott álltak pedig a rabszolgák és a (parancs)végrehajtó szolgálk tüzet (parazsat) szíttak, mivelhogy hűvös volt és melegedtek. Ott állt Péter is velük és melegedett.

János18.19. Ekkor a főpap megkérdezte Jézust a tanítványai felől és a tan(itás)ja felől.

János18.20. Jézus így válaszolt neki: én nyíltan (nyilvánosan) szóltam a világnak, és mindenkor zsinagógában és a templomépületben tanítottam, ahol minden zsidó összejön és rejtve (suttymban) nem szóltam semmit,

János18.21. mit kérdezel engem ? kérdezd azokat, akik hallották, mit szóltam nekik, lám ! ezek tudják, miket mondtam én.

János18.22. Amikor pedig ezeket mondotta, egy az ott álló (parancs)végrehajtó szolgák közül arcul ütötte Jézust s ezt mondta: így válaszolsz a főpaphoz ?

János18.23. Jézus így válaszolt neki: ha rosszul szóltam, tégy tanúbizonyságot a rosszról, ha pedig jól (eszményien), mit ütsz (mit nyúzol) engem ?

János18.24. elküldte ekkor Őt Annás megkötözve Kajafáshoz, a főpaphoz.

János18.25. És ott volt Simon Péter, állt és melegedett. Ezt mondták hát neki: nemde te is az Ő tanítványai közül való vagy ? (ő) letagadta és ezt mondta: nem vagyok.

János18.26. Egy a főpap rabszolgái közül, rokona annak, akinek levágta Péter a fülét, azt mondta: nem téged láttalak én a kertben (Ő)vele ?

János18.27. Ismét tagadta Péter és mindjárt megszólalt egy kakas.

János18.28. Elvezették ekkor Jézust Kajafástól a helytartóságra. Kora reggel volt, de ők nem mentek be a helytartóságra, nehogy tisztátalanokká váljanak, hanem megehessék a húsvéti bárányt (pászkat).

János18.29. Kijött hát Pilátus hozzájuk és ezt mondta: milyen vádat hoztok fel ez ember ellen ?

János18.30. Válaszul ezt mondták neki: ha nem ez tett volna rosszat, nem adtuk volna át neked Őt.

János18.31. Pilátus ezt mondta nekik: vegyétek át ti és a ti törvényetek szerint ítéljétek el Őt. Ezt válaszolták neki a zsidók: nekünk nincs megengedve bárkit is megölnünk,

János18.32. azért, hogy a Jézus szava beteljesedjék, amit mondott jelezve, hogy milyen halállal fog meghalni.

János18.33. Bement tehát ismét a helytartóságra Pilátus és szólította Jézust és ezt mondta neki: Te vagy a zsidók királya ?

János18.34. ezt válaszolta Jézus: magadtól mondod-é ezt, vagy mások mondták neked ezt rólam ?

János18.35. Pilátus így válaszolt: tán zsidó vagyok én ? a Te nemzeted és a főpapok adtak át nekem, mit tettél ?

János18.36. Jézus így válaszolt: az én királyságom nem e világból van, ha e világból lenne az én királyságom, az én (parancs)végrehajtó szolgálaim küzdenének azért, hogy ne adassam át a zsidóknak, de az én királyságom nem innen való.

János18.37. Ezt mondta hát neki Pilátus: tehát király vagy Te ? ezt válaszolta Jézus: te mondod, hogy én király vagyok, én azért születtem és azért jöttem a világba, hogy tanú(bizony)ságot tegyek a való(igaz)ságról, mindenki, aki a való(igaz)ságból van, hallgat az én hangomra,

János18.38. ezt mondta neki Pilátus: mi a való(igaz)ság ? és amikor ezt mondta, ismét kiment a zsidókhöz és ezt mondta nekik: én nem találok benne semmi okot a vádra,

János18.39. az pedig szokás nálatok, hogy egyet szabadon (el)bocsássak nektek húsvétkor, tanácsoljátok hát, hogy elbocsássam nektek a zsidók királyát ?

János18.40. de azok ismét kiáltoztak, ezt mondták: ne ezt, hanem Barabbást ! Barabbás pedig rabló (haramia) volt.

19.

János19.1. Akkor Pilátus fogta Jézust és megkorbácsoltatta,

János19.2. és a katonák tövisből egy koszorút fontak, rátették a fejére és bíborszínű köpenyt adtak rá (burkolták)

János19.3. és odamentek Hozzá és ezt mondták: örülj, zsidók királya és arculesapdosták

János19.4. és újra kiment Pilátus és ezt mondta nekik: lám ! kihozom Őt nektek, azért, hogy megtudjátok, hogy semmi vádokat nem találok benne.

János19.5. És kijött Jézus eléjük töviskoszorút és bíbor(színű) köpenyt viselve és Pilátus ezt mondta nekik: nézzétek, az ember (a felnéző) !

János19.6. Amikor tehát meglátták Őt a főpapok és a parancsvégrehajtó szolgálak, kiáltoztak, ezt mondták: feszítsd keresztre, feszítsd keresztre

(kínkaróra vele) ! Pilátus így szólt nekik: vigyétek el és feszítsétek (húzzátok kínkaróra) ti, mert én nem találok benne vádokat,

János19.7. ezt válaszolták neki a zsidók: nekünk törvényünk van és a törvény szerint meg kell halnia, mivelhogy Isten Fiává tette magát !

János19.8. Amikor tehát meghallotta Pilátus ezt a szót, méginkább megrémült

János19.9. és bement a helytartóságra újra és ezt mondta Jézusnak: honnan való vagy Te ? Jézus azonban nem adott neki választ.

János19.10. Akkor így szólt hozzá Pilátus: nekem sem szólsz ? nem tudod, hogy hatalmam van elbocsátani téged és hatalmam van kínkaróra feszíttetni ?

János19.11. Jézus ezt válaszolta: semmi hatalmad nem volna felettem, ha felülről nem kaptad volna, ezért aki kiszolgáltattott engem neked, annak van nagyobb bűne.

János19.12. Ettől fogva Pilátus azon volt (módot keresett), hogy elbocsássa Őt, de a zsidók kiáltoztak, ezt mondták: ha ezt elbocsátod, nem vagy barátja a császárnak, mindenki aki magát királlyá teszi, ellene szegül a császárnak.

János19.13. Pilátus amikor hallotta e szavakat, kivezettette Jézust eléjük és beült a bírói székébe azon a helyen, melyet Kikövezett (mozaik) udvarnak, héberül Gabbathának mondtak.

János19.14. A húsvét (pászká) előkészületi napja volt akkor és mintegy hat óra és ezt mondta a zsidóknak: nézzétek, itt a királyotok !

János19.15. De azok azt ordították: vidd el, vidd el, feszítsd keresztre Őt ! Ezt mondta nekik Pilátus: a ti királyotokat feszítsem keresztre (húzzam kínkaróra) ? Ezt válaszolták a főpapok: nem királyunk van, hanem császáruk !

János19.16. Ekkor átadta Őt nekik, azért, hogy keresztre feszítsék (kínkaróra húzzák). Átvették tehát Jézust.

János19.17. Ő pedig maga vitte a kereszttjét (a kínkarót).Elérkezett az úgynevezett Koponya-helyre, amelyet héberül Golgothának hívnak,

János19.18. ahol Őt keresztre feszítették (kínkaróra húzták) és Vele másik kettőt, kétfelől, középen pedig Jézust.

János19.19. Pilátus pedig feliratot is írt és feltette a keresztre (kínkaróra). Ez volt ráírva: A NÁZÁRETI JÉZUS A ZSIDÓK KIRÁLYA.

János19.20. Ezt a feliratot pedig sokan olvasták a zsidók közül, mivel közel volt a városhoz a hely, ahol keresztre feszítették (kínkaróra húzták) Jézust és héberül, latinul, görögül volt írva,

János19.21. ezt mondták hát Pilátusnak a zsidók főpapjai: ne azt írd: a zsidók királya, hanem, ahogy Ő mondta: a zsidók királya vagyok.

János19.22. Pilátus ezt válaszolta: amit megírtam, megírtam !

János19.23. A katonák pedig amikor keresztre feszítették (kínkaróra húzták) Jézust, fogták a ruháit és négy részre osztották, mindegyik katonának egy-egy részt és az inget. Az ing pedig varratlan volt, felülről egy darabból szöve.

János19.24. Így szóltak tehát egymáshoz: nehogy szétszaggassuk ezt, vessünk sorsot rá, kié legyen: hogy az Írás beteljesedjék: elosztották maguk közt a ruháimat és a ruházatomra sorsot (kockát) vetettek. A katonák így is tettek.

János19.25. Ott állt Jézus keresztfája (kínkarója) mellett az anyja és az anyjának nővére: Mária, a Kleopás felesége, és a magdalai Mária.

János19.26. Jézus tehát amikor látta az anyját és azt a tanítványt ott állni, akit szeretett, ezt mondta anyjának: asszony, lám ! a fiad.

János19.27. Azután ezt mondta a tanítványnak: lám, az anyád. És attól az órától magához (sajátjába) fogadta őt a tanítvány.

János19.28. Miután Jézus tudta, hogy már minden elvégeztetett, azért, hogy beteljesedjék az Írás, ezt mondta: szomjazom.

János19.29. Volt ott egy ecettel tele edény. Egy ecettel telített szivacsot izsópra tűztek, odanyújtották a szájához.

János19.30. Amikor elfogadta az ecetet Jézus ezt mondta: elvégeztetett ! és lehajtotta a fejét, kiadta (visszaadta) a szellemét.

János19.31. A zsidók tehát, mivel előkészületi nap volt, azért, hogy nehogy ott maradjanak a keresztfán (kínkarón) a testek szombaton, mert nagy ünnep volt az a szombati nap, megkérték Pilátust, hogy törjék el lábszáraikat és vegyék le őket.

János19.32. Eljöttek tehát a katonák és az elsőnek bár megtörték a lábszárait (és) a másikat is, aki vele együtt volt a keresztre feszítve (kínkaróra húzva),

János19.33. de amikor Jézushoz értek, látták, hogy Ő már meghalt, nem törték meg a lábszárait,

János19.34. hanem az egyik katona lándzsával beleszúrta az oldalába és mindjárt vér és víz jött ki.

János19.35. És aki ezt látta tanú(bizony)ságot tett, és valóigaz a tanú(bizony)ságtétele és az tudja, hogy való igazat mond, azért, hogy ti is higgyetek,

János19.36. mert ezek azért lettek, hogy beteljesedjék az Írás: a csontját ne törjétek össze

János19.37. és egy másik helyen az Írás ezt mondja: meglátják majd, akit átszúrtak (átszegeztek).

János19.38. Ezek után pedig megkérte Pilátust arimátiai József, aki Jézus tanítványa volt, de csak rejtve, a zsidóktól való félelem miatt, hogy levehesse a Jézus testét és megengedte Pilátus, eljött tehát és levette a Jézus testét.

János19.39. Eljött pedig Nikodémus is, aki Jézushoz éjszaka ment először és hozott egy mirha és aloé keveréket, mintegy száz fontnyit,

János19.40. fogták tehát a Jézus testét és lenvászonba kötötték az illatszerekkel együtt, ahogy szokásuk volt a zsidóknak temetni.

János19.41. Volt pedig azon a helyen, ahol keresztre feszítették (kínkaróra húzták) egy kert és a kertben egy új sír, amelyben még senki sem volt temetve.

János19.42. Odahelyezték tehát Jézust, a zsidók készületi napja miatt, mivelhogy közel volt a sírbolt.

20.

János20.1. A szombatoknak (a hét) első napján kora reggel, amikor még sötét volt, a magdalai Mária a sírbolthoz ment és látta, hogy a kő el van véve a sírboltról.

János20.2. Elfutott tehát és megérkezett Simon Péterhez és a másik tanítványhoz, akit kedvelt Jézus és (azt) mondta nekik: elvitték az Urat a sírboltból, és nem tudjuk, hová tették Őt.

János20.3. Elindult tehát Péter és a másik tanítvány és a sírbolthoz ment.

János20.4. Versenyt futott pedig a kettő együtt, de a másik tanítvány előre futott, gyorsabban Péternél és előbb ért a sírbolthoz,

János20.5. és behajolt, és látta az ott fekvő lenvásznakat, de nem ment be.

János20.6. Nyomában megérkezett Simon Péter is és bement a sírboltba és látta az ott fekvő lenvásznakat,

János20.7. és a kendőt, amely a fején volt, nem a lenvásznakkal volt letéve, hanem külön, összegöngyölítve egy (másik) helyen.

János20.8. Akkor bement a másik tanítvány is, aki először érkezett a sírbolthoz és látta és hitt.

János20.9. Mert nem értették még az Írást, hogy neki a halottak közül fel kell támadnia.

János20.10. Elmentek tehát ismét az övéikhez a tanítványok.

János20.11. Mária pedig ott állt kint a sírbolt felé fordulva, zokogva. Amint sír(dogál)t, behajolt a sírboltba

János20.12. és látott két angyalt ülni fehérben, egyiket fejtől és egyet lábtól, ahol a Jézus teste feküdt.

János20.13. És azok ezt mondták neki: asszony, mit sírsz ? ezt mondta nekik, hogy: elvitték az én Uramat, és nem tudom, hová tették !

János20.14. Amikor ezeket mondta, hátrafordult és látta, hogy Jézus ott áll, és nem tudta, hogy Jézus az.

János20.15. Ezt mondta neki Jézus: asszony, mit sírsz ? kit keresel ? Az azt gondolva (véelve), hogy a kertész az, ezt mondta neki: uram, ha te vitted el Őt, mondd meg nekem, hová tetted Őt és majd én elviszem Őt.

János20.16. Jézus ezt mondta neki: Mária. Az megfordulva ezt mondta neki héberül: Rabbuni, ami azt jelenti: Tanítómester.

János20.17. Jézus ezt mondta neki: ne érints engem, mert még nem mentem fel az Atyámhoz, de menj el testvéreimhez és mondd meg nekik: fölmegyek az én Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, az én Istenemhez és a ti Istenetekhez.

János20.18. A magdalai Mária elment és hírül vitte a tanítványoknak, hogy: láttam az Urat: és hogy ezeket mondta neki.

János20.19. Amikor tehát késő este lett, azon a napon a szombatok (a hét) első napján és az ajtók be voltak zárva a zsidóktól való félelem miatt (ott) ahol a tanítványok voltak, eljött Jézus és megállt a középben és ezt mondta nekik: béke(sség) nektek !

János20.20. És ezt mondva, megmutatta a kezeit és az oldalát nekik és örültek a tanítványok, hogy látták az Urat.

János20.21. Jézus pedig ezt mondta nekik újra: béke(sség) nektek ! Amint elküldött engem az Atya, én is elküldelek titeket.

János20.22. És ezt mondva rájuk lehelt és így szólt nekik: vegyetek Szent Szellemet,

János20.23. ha valakinek megbocsátjátok a bűneit, megbocsátják azoknak: akiknek megtartjátok, azoknak megtartják.

János20.24. Tamás pedig, egy a tizenkettő közül, akit Ikernek mondanak, nem volt velük, amikor eljött Jézus,

János20.25. elmondta hát neki a többi tanítvány: láttuk az Urat. Ő azonban ezt mondta: ha nem látom a kezeiben a szögek nyomát és az ujjamat a szögek helyébe nem teszem és kezemet oldalába nem helyezem (egyáltalán) nem hiszem.

János20.26. És nyolc nap múlva ismét benn voltak a tanítványai, Tamás is velük. Eljött Jézus a (be)zárt ajtókon át és megállt a középén és ezt mondta: béke(sség) nektek !

János20.27. Azután ezt mondta Tamásnak: nyújtsd (hozd) az ujjadat ide és nézd a kezeimet és nyújtsd (hozd) a kezedet és tedd az oldalamba és ne légy hitetlen, hanem hívő !

János20.28. Válaszul Tamás ezt mondta Neki: én Uram és én Istenem !

János20.29. Jézus pedig ezt mondta neki: mivelhogy láttál engem, hittél, boldogok, akik nem látnak és hisznek.

János20.30. Sok más jelet is tett ugyan Jézus a tanítványok szemeláttára, amelyek nincsenek megírva ebben a könyvben,

János20.31. ezek pedig azért lettek megírva, hogy higgyétek, hogy Jézus a Krisztus, az Isten Fia és azért, hogy hithűség révén életetek legyen az Ő nevében.

21.

János21.1. Ezek után láthatóvá tette magát ismét Jézus a tanítványoknak a Tibériás tengerén(él), láthatóvá tétele pedig így történt:

János21.2. Együtt voltak Simon Péter és Tamás, az Ikernek mondott, és Nátánáel, aki a galileai Kánából való volt és a Zebedeus fiai és más kettő a tanítványok közül.

János21.3. Ezt mondta nekik Simon Péter: elmegyek halászni: ezt mondták neki: elmegyünk mi is veled együtt. Kimentek és beszálltak a hajóba és azon az éjszakán nem fogtak semmit.

János21.4. Amikor pedig kora reggel lett (megvirradt), megállt Jézus a tengerparton, persze nem tudták a tanítványok, hogy Jézus az.

János21.5. Ezt mondta tehát nekik Jézus: fiacskáim, nincs-e valami ennivalótok ?

János21.6. Ezt válaszolták neki: nincsen. Ő pedig ezt mondta nekik: vessétek ki a hajó jobb oldalán a hálót és találtok. Kivetették hát, de kihúzni már nem bírták a halak sokasága miatt.

?János21.7. Ezt mondta hát az a tanítvány, akit szeretett Jézus, Péternek: az Úr az ! Simon Péter tehát amint hallotta, hogy az Úr az, ruháját magára kapta, mert mezítelen volt és beugrott a vízbe.

János21.8. A többi tanítvány pedig a hajóval ment, mert nem voltak messze a (száraz)földtől, hanem mintegy kétszáz könyöknyire, vonszolták magukkal a hálót a halakkal.

János21.9. Amint pedig a partra kiléptek, megpillantották a paraszt és hal volt rátéve és kenyér.

János21.10. Ezt mondta nekik Jézus: hozzatok a halakból, amelyeket most fogtatok.

János21.11. Feljött Simon Péter és kihúzta a hálót a szárazra, amely tele volt nagy halakkal százötvenhárommal és noha ennyi volt, nem szakadt el a háló.

János21.12. Jézus így szólt nekik: jertek ide, reggelizzetek. Senki sem merte a tanítványok közül megkérdezni Őt: Te ki vagy ? tudták, hogy az Úr az.

János21.13. Odajött Jézus, fogta a kenyeret és adott nekik, hasonlóképpen a halakból is.

János21.14. Ezzel már harmadszor jelent meg (tette magát láthatóvá) Jézus a tanítványoknak miután életre kelt a halottak közül.

János21.15. Amikor tehát megreggeliztek, ezt mondta Simon Péternek Jézus: Simon, János fia jobban (inkább) szeretsz-e engem ezeknél ? ezt válaszolta neki: igen Uram, Te tudod, hogy kedvellek téged. (Jézus) ezt mondta neki: legeltesd a bárányaimat.

János21.16. Újra mondta neki, másodszer: Simon, János fia, szeretsz-e engem ? Ezt válaszolta neki: igen, Uram, Te tudod, hogy kedvellek téged. Ezt mondta neki: pásztorold a juhocskáimat.

János21.17. Majd harmadszor mondta neki: Simon, János fia, kedvelsz-e engem ? Megszomorodott Péter, hogy ezt mondta neki harmadszor: kedvelsz-e engem ? És ezt mondta neki: Uram, mindent tudsz, Te tudod, hogy kedvellek téged. Jézus ezt mondta neki: legeltesd a juhocskáimat.

János21.18. Ámen, Ámen mondom neked, amikor fiatalabb voltál felövezted magadat és arra jártál, ahová akartál, amikor pedig megöregszel, kinyújtod (kitárod) kezeidet és más övez fel téged és oda visz majd, ahová nem akarod.

János21.19. Ezt pedig azért mondta, hogy jelezze milyen halállal dicsőíti majd meg az Istent. És miután ezt mondta, így szólt hozzá: kövess engem !

János21.20. Megfordulva pedig Péter látta, hogy az a tanítvány követi, akit Jézus szeretett és aki a vacsorán az Ő mellére borult és ezt mondta: Uram, ki az aki kiszolgáltat (átad) téged ?

János21.21. Ezt látva Péter ezt mondta Jézusnak: Uram, ezzel (vele) pedig mi lesz ?

János21.22. Jézus pedig ezt mondta: ha azt akarom, hogy megmaradjon míg eljövök, mit tartozik rád ? te engem kövess !

János21.23. Ez a szó pedig úgy ment ki a testvérek közé, hogy az a tanítvány nem hal meg, pedig nem azt mondta neki Jézus, hogy nem hal meg, hanem: ha azt akarom, hogy megmaradjon, míg eljövök, mit tartozik rád ?

János21.24. Ez az a tanítvány, aki tanú(bizony)ságot tesz ezekről és leírta ezeket és tudjuk, hogy valóigaz az ő tanú(bizony)ságtétele.

János21.25. De van sok más is, amit Jézus tett, amit ha egyenként megírnának, úgy gondolom, maga a világ sem tudná befogadni a könyveket (könyvtekerceket), amelyeket megírtak.